



«Криголам» Бахматов розчистить шлях для ВДНГ

стор. 19

Зручна
програма



стор. 10–16

Новий прокурор Києва мусить знайти вкрадені мільярди



Роман Говда очолив столичну прокуратуру



Юрій Луценко

Учора таке завдання поставив генпрокурор Юрій Луценко.
Міський голова Віталій Кличко пообіцяв усебічну підтримку та сприяння

Стор. 3

На відновлення будинку Сікорського потрібно 75 мільйонів

Київський апеляційний господарський суд повернув у державну власність будинок авіаконструктора Ігоря Сікорського, який до останнього часу орендував благодійний фонд екс-регіонала



Стор. 6

Чи загрожує отруєний Остер столиці?

Стор. 2

Дитячі санаторії у глухому куті

Із дванадцяти дитячих санаторіїв, що колись перебували у власності столичної громади, працюють лише чотири. Три анексовані у Криму, «Дружний» у Бучі згорів 2004 року (подейкують, що не випадково), а «Салют» і «Ялинка» опинилися між небом і землею. Чому? «Вечірка» провела розслідування.



Стор. 9

ФОТОФАКТ

Фото Бориса КОРПУСЕНКА



На Десятинку повернулися сходи

Чимало киян пам'ятають, як ще до святкування 1500-річчя міста 1982-го за проектом архітектора Авраама Мілецького перед історичним музеєм створили парк – з кам'яними сходами до викладених каменем контурів фундаментів Десятинної церкви. Згодом і парк, і все, що в ньому містилося, занепало.

– Мені хотілося показати, яким гарним був Київ раніше, відновити початковий проект Мілецького, – зазначив меценат реконструкції В'ячеслав Москалевський. – Наразі відкрито першу чергу благоустрою території перед музеєм історії України, уже витрачено 8-9 мільйонів гривень, на черзі роботи з облаштування дренажної системи, завершення кількох ділянок. Гадаю, десь до середини вересня закінчимо...

Директор Національного музею історії України Тетяна Сосновська

пригадала, як колись навколо музею було кілька оглядових майданчиків із краєвидами на історичні райони столиці, але з часом вони позаростали. Відновити їх – ще одна з ідей розвитку простору київського Дитинства.

– Загальний бюджет проекту становить близько 19 мільйонів, і це ледь не перший приклад класичного публічного меценатства в Києві ще з початку ХХ століття,

– зауважила координатор ГО «Андріївсько-Пейзажна ініціатива» Марина Соловйова, яка ініціювала цей проект. – Спочатку була велика проблема довіри: різні сторони пропонували плани будівництва ресторанів, магазинів. Але в результаті відновлено сходи, і тепер вони мають такий самий вигляд, як 30 років тому.

Григорій МЕЛЬНИЧУК

ДО ТЕМИ



Олексій РЕЗНИКОВ, заступник голови КМДА:

– Ці об'єкти стануть елементами кільцевого туристичного маршруту. Декілька днів тому запрацювали боларди на Андріївському узвозі, що перекрили рух автотранспорту, планується перекриття вулиці Сагайдачного на вихідні дні, а також реконструкція сходів з Пейзажної алеї на Воздвиженку. Уже до вересня завдяки меценату В'ячеславу Москалевському буде реконструйовано всю територію Національного музею історії України. Далі заплановані роботи з відновлення пішохідних доріжок і панорамних видів Києва з оглядового майданчика, озеленення території, встановлення лавок та урн.

ЕКОЛОГІЯ

Чи загрожує отруєний Остер столиці?

Депутати Київської ради вимагають звіту про можливі ризики для киян від забруднення невідомими речовинами річки Остер, що впадає у Десну вище Деснянського водозабору. Про це повідомила секретар фракції «Батьківщина» у Київській раді Тетяна Меліхова. Гендиректор «Київводоканалу» Дмитро Новицький зробив попередні висновки: загрози немає.

Пані Меліхова заявила, що Остер – отруєний, вода піниться від хімікатів, на дні й на поверхні безліч мертвої риби, жителі сіл Козелецького, Носівського і Ніжинського районів Чернігівщини вздовж річки задихаються від запаху сірки.

«Можу запевнити, що загрози отруєння питною водою з мережі централізованого водопостачання немає. На Деснянській водопровідній станції забезпечено ретельний щогодинний контроль якості води, яка подається в мережу. Для дослідження деснянської води вище за течією було відібрано проби, результати дослідження будуть опубліковані», – поінформував Дмитро Новицький.

Напередодні про «загрозу екологічної катастрофи» для Києва повідомив

ОФІЦІЙНО

Держекоінспекція у Чернігівській області відбрала воду для хімічно-біологічного аналізу, але результат обіцяє тільки за двадцять діб. Населення поінформоване про небезпеку використання води, купання та вилову риби. Прокуратура порушила кримінальне провадження, поліція встановлює можливе джерело забруднення та масштаби шкоди, повідомив начальник сектору ГУ Нацполіції на Чернігівщині Сергій Бриль.

міністерство екології та інші відомства нардеп Олександр Бригинець: «Люди скаржаться, що після того, як побувають біля водойми, болить голова та тягне блювати. Місцеві активісти стверджують, що в інфекційному відділенні є постраждалі від нечистот у воді – їхні тіла покриті пухирями. Активісти відправили воду незалежним експертам, які зробили висновки, що у ній перевищено норми аміаку. Незабаром пляма забрудненої води добереться до Києва».

«Вода змінила колір і смердить каналізацією, прозорість максимум на 5–10

сантиметрів, не більше. Річки Остер більше немає! Перетворилася на відстійник. Поверхня кишить рибою, яка намагається дихати. Все живе лізе на берег у пошуку порятунку. Раки і жаби дохнуть вздовж берега. Місцеві влаштували риболовлю підсаками, мабуть, на продаж, тому не раджу купувати річкову рибу найближчими днями, особливо на лівому березі столиці, бо там наші – на кожному базарі», – попереджає киян Анатолій Гуц із Козельця.

«У мене підозра, що це – «робота» орендарів: поле всього за 50 метрів від річки. Проїжджала там навесні, вони саме вносили хімікати – сморід стояв за 100 метрів до трактора», – пише у соцмережах місцева активістка Вікторія Лисенко. Інший активіст Андрій Ісаєнко висуває свою версію: «Страшна картина – наслідки викиду відходів лакофарбового заводу».

Тим часом прес-служба Чернігівської обласної екоінспекції повідомила, що держінспектори обстежили русло – «джерел несанкціонованих скидів забруднюючих речовин не встановлено».

Олег ПЕТРЕНКО

ПОРЯДОК ДЕННИЙ

Земельні питання – обличчя Києва. Яким воно буде, депутати?

З півтори сотні питань, які винесені сьогодні на розгляд Київської ради, понад сто стосуються землекористування

Напередодні «Вечірка» поспілкувалася з головою постійної комісії Київської ради з питань містобудування, архітектури та землекористування Олександром Міщенком.

– На попередній сесії депутати проголосували всі земельні питання фізичних осіб, які не потребували якогось обговорення у сесійній залі, – каже пан Міщенко. – Потенційно спірні питання було вирішено перенести на нинішню сесію. І їх набралось понад сто...

До найбільш дискусійних сьогодні, зокрема, можна віднести затвердження проектів рішень щодо детальних планів територій Києва, окремі земельні питання щодо об'єктів будівництва тощо.

– ДПТ дуже активно і жваво обговорюють на засіданнях нашої

комісії і, ясна річ, у сесійній залі. Так, нещодавно в центрі уваги були плани території на Заболотного, місцевості Микільська Слобідка, вулиці Милотенка... Дуже багато людей долучилося до обговорення болючого питання щодо негайного відселення мешканців із будинку, який виявився абсолютно не придатним для проживання.

За словами депутата, турбує інше. Скажімо, громадяни з неабиякою групою підтримки приходять на засідання комісії і наполегливо вимагають розглядати ті чи інші питання, яких немає у порядку денному. Таке трапляється доволі часто. Наприклад, на одне із останніх засідань прийшли люди з вимогою надати їм землю у Святошині, де нещодавно знесли МАФи. Як їм пояснити, що комісія немає таких повноважень і на даний час цього питання не розглядає. До того ж, знесені кіоски і ятки дійсно були встановлені незаконно.

Михайло КАМІНСЬКИЙ

ПРОЕКТИ

Тінь Леніна відвідає Бессарабку

9 липня на місці поваленого пам'ятника Леніну на бульварі Тараса Шевченка відкриється інсталяція мексиканської художниці Синтії Гутьєррес під назвою «Населяючі тіні» в рамках проекту «Громадський договір», яка має порушити питання переосмислення пам'яток історії.

Інсталяція (художня техніка, яка використовує тривимірні об'єкти, призначені для зміни сприйняття простору людиною) Синтії Гутьєррес має на меті спровокувати роздуми на тему нав'язаної пам'яті, системи, що зазнала краху.

– Це тимчасова інсталяція, яка простойть лише тиждень, а після її розберуть і вона зникне, – уточ-

нює для «Вечірки» куратор проекту «Громадський договір» Катерина Філюк. – Цю ідею запропонувала Синтія Гутьєррес, яка разом із рештою художників подала заявку на участь у конкурсі, який ми оголосили у березні цього року. Міжнародне журі обрало її проект «Населяючі тіні». Звісно, пам'ятника Леніну на Бессарабці вже немає, але його тінь все ще нависає над нами. Синтія пропонує побудувати сходинок з двох боків монумента, аби кожен охочий зміг піднятися на п'єдестал і зайняти місце Леніна. Тобто самому стати цим пам'ятником на декілька хвилин... Художниця запевняє, що ми повинні прожити своє минуле, щоб мати змогу рухатися у майбутнє.

Алевтина ПИЛИПЕНКО

КОЛИ ВЕРСТАВСЯ НОМЕР

«Мертва» вода у крани не потрапить

Учора «Київводоканал» повідомив, що хімбакалаторія Деснянської водогінної станції працює в режимі посиленого контролю якості води. Адже результати аналізу відібраних напередодні фахівцями водоканалу проб із річки Остер у містах Козелець та Остер Чернігівської області підтвердили відхилення за бактеріологічними та хімічними показниками. «На іншій точці обстеження – ближче до річки Десни – вода прозора, мертвої риби не спостерігали. Останню пробу було відібрано безпосередньо у Десні – відхилень не виявлено. Погіршення якості води в зоні Деснянського водозабору немає». У разі різкого погіршення якості води у Десні, водопостачання Києва з цього водозабору буде переключено на інші джерела – Дніпровської станції чи артезіанських свердловин, запевнили на підприємстві.

І ПЕДАЛІ НЕ ТАРАБАНЯТЬ

У місті можна орендувати велосипеди

Німецька компанія Nextbike відкрила пункти велопрокату. 20 потужних двоколісних красенів уже готові до ваших послуг

Журналіст «Вечірки» не зміг відмовити собі в задоволенні проїхатися на справжньому німецькому залізному коні.

Найперше мене вразила та простота, з якою велосипед удалося налаштувати під мій майже дво-метровий зріст.

Це вам не вітчизняні «України» чи «Салюти». І спеціальні ключі не знадобилися: повернувши без жодних зусиль щось на кшталт застібки, враз підняв сидло на максимальну висоту. Кермо регулювання не потребувало, тому його я не став чіпати. Сидло виявилося зручним і м'яким, на відміну від твердих сидінь спортивних велосипедів, де за кілька хвилин відчуваеш певний дискомфорт.

Й от настала мить головного в тестуванні німецької новинки – власне крутіння педалей. Воно досить плавне, педалі не хитаються, не тарабанять.

Спробував поїхати вгору – нахил майже не відчувається, їдеш «як по маслу». Висновок: продумано геть усе, навіть є ліхтарик і невеличкий чудернацький дзвіночок, який під час руху зберігає тишу, однак у разі дотику руки одразу застерігає перехожих характерним, знайомим із дитинства звуком.

Загалом для користування у столиці було виділено 20 велосипедів. За словами генерального директора компанії Nextbike Україна Олексія Кушки, цього достатньо, аби до кінця року визначити популярність новинки та розробити план розширення сервісу на наступні роки.

Маршрут поїздки може бути будь-яким, головне – вчасно повернути велосипед до найближчого пункту прокату Nextbike. Максимальний час оренди становить 10 годин, далі можуть настати фінансові санкції, що у виняткових випадках сягають вартості самого велосипеда.

На жаль, у цій бочці меду є й ложка дьогтю. У місті вкрай мало



Фото Олексія ІВАНОВА

ДО РЕЧІ

На першому етапі велосипед можна буде орендувати у 8 пунктах, переважно біля станцій метро, зокрема «Мінська» (просп. Оболонський, 1-в), «Берестейська» (вул. Дегтярівська, 51), «Площа Льва Толстого» (вул. Басейна, 12), «Лівобережна» (вул. Раїси Окіпної, 3), «Позняки» (вул. Княжий Затон, 11), «Виставковий центр» (ВДНГ), а також у Пирогові (вул. Академіка Тронька, 1) та в парку Дружби народів.

велодоріжок, якими можна без остраху за своє життя та здоров'я пересуватися між велохабами. Серед незручностей – віддаленість пунктів прокату один від одного. Погодьтесь, аби дістатися від станції метро «Площа Льва Толстого» до станції «Позняки» потрібна «велосипедна підготовка».

Коштує послуга велопрокату небагато. Абонемент на місяць можна придбати за 120 гривень (щоденне користування велосипедом упродовж 30 хв. – безкоштовне, наступні 30 хв. – 4 гривні, ще 30 хв. – 4 гривні, далі кожна година – 50 гривень), абонемент на сезон (1 березня – 31 жовтня) – за 800 гривень (щодня 30 хв. – безоплатно, наступні 30 хв. – 2 гривні, ще 30 хв. – 2 гривні, кожна наступна година – 50 гривень), без абонементу Pay as You Go (0-30 хв. – 20 гривень, кожна наступна година – 50 гривень).

Графік роботи велохабів дещо обмежений – з 8.00 до 20.00, в окремих випадках, таких як прокат у Пирогові, графік може відрізнятися (з 10.00 до 18.00). Проте, якщо послуга набуде популярності, то охочі зможуть користуватися велосипедами цілодобово й без вихідних.

Олександр ПИРЛИК

ІНІЦІАТИВА

Марія КАТАЄВА

У столиці створили міжвідомчу робочу групу з питань реалізації Концепції розвитку української мови, культури та виховання історичної пам'яті у киян на 2015–2020 роки. Її завданням є координація дій щодо всебічного розвитку і функціонування української мови як державної в усіх сферах суспільного життя.

До складу робочої групи увійшли заступник голови КМДА Ганна Старостенко, автор Концепції Олександр Вовченко, представники департаментів культури, суспільних комунікацій, містобудування та архітектури, транспортної інфраструктури, освіти і науки, молоді та спорту, промисловості та розвитку підприємництва, а також громадських інституцій, освітніх та наукових установ і організацій.

Вона забезпечуватиме координацію та взаємодію міської ради, КМДА, районних адміністрацій щодо реалізації Концепції, аналізуватиме проблемні питання та визначатиме шляхи їх вирішення.

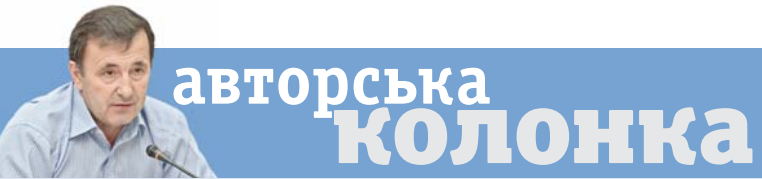
До речі, з ініціативи КМДА у столиці вже запроваджуються проекти з популяризації української мови. Зокрема, це кампанія «Київ читає українською», яка покликана відродити читання серед киян.

ДОСЛІВНО



Павло ГРИЦЕНКО, директор Інституту української мови НАН України, професор:

–Лінгвоцид завжди локальний, конкретний. Для України термін «лінгвоцид» передбачає повне заступлення на практиці чи в окремих сферах комунікації рідної української мови нерідною.



авторська
КОЛОНКА

Роман із Києвом

Леонід ФРОСЕВИЧ

Йому 36. А вже – прокурор Києва. Гай-гай, скільки керманічів тримали в руках цю грізну прокурорську булаву в минулому! Щоправда, їм усім ніби полуда застилала очі – упритул не бачили, як грабували місто. Лише за дрібницями лушили деякий кримінальний «горіх». І надували щоки, чіпляли все нові зірки на погони. Багатіли заразом. Улаштовували синів і доньок до нотаріату, судів, тієї ж прокуратури, крутих міністерств. Скуповували нерухомість кварталами. Могли майже все.

Ми хочемо іншого прокурора. Щоб він не боявся дивитися в очі киянам. Щоб за правду та справедливість і під кулі міг піти... Зрештою, особливо ризикувати не радимо, бо цей чоловік потрібен для великих справ. А їх – немов зірок на небі.

Ось генпрокурор Юрій Луценко принципово радить новому очільнику столичної прокуратури Роману Говді: «У «київському водосховищі» водиться «велика риба», і в ньому в прямому розумінні було поховано багато справ, і не тільки щодо «космічної команди» (тобто чиновників часів правління Черновецького. – Авт.).

Луценко наказує: серед першочергових завдань столичної прокуратури – ретельний перегляд усіх поточних і закритих кримінальних проваджень, що стосуються діяльності попередньої міської влади.

«Ті, хто пограбував столицю на мільярди, мають бути покарані незалежно від того, де вони перебувають».

Нарешті! Нам є що згадати. «Молода команда» так «господарювала», що громада втратила 34% загальної площі парків, скверів, лісів. Продавалося все! Цупили якнайбільше – від акцій підприємств до будинків і банків.

А хіба раніше не крали, причому також усеосажно? Чи, може, за часів Олександра Попова чиновники звели добросесність у культ? Прокуратура все бачила. І з неймовірним завзяттям штампувала кримінальні справи. Бо ж заробіток! Час од часу когось із винуватців оголошували в розшук. А згодом... прокурорські потирали руки, бо – пожива! Справи банально продавали. Це було поставлено на лихий конвеєр тотального заробітчанства. Зняти крадія з розшуку – одна ціна, покласти матеріали розслідування в шухляду – інший тариф. Натиснути на суд – особливі розцінки. Немає баксів? На парашу! До СІЗО баланду сьорбати!

А ми дивуємося, з яких джерел люди в мундирах дістають мільйони на «Лексуси», звідкіля їхні діти беруть кошти для навчання в «лондонах»...

Може, досить терпіти цих прокурорських п'явок на тілі громади? Добре, що мер Віталій Кличко пообіцяв новому прокурору міста всебічну підтримку та сприяння. Отже, є міцний тил. У пана Романа є Київ! Ми не знаємо, які матеріали першими покладуть на його стіл. Хотілося б, щоб це була не «тюлька» – дрібнота, що аж очам боляче.

Дайте «схемників» Роману Говді, шановні слідчі! Тих, хто «сидить» на грошовитих схемах на різних ярусах і вибудовує нові. Хто знає, як елегантно «загнати» мільйон гривень (а то й десять, двадцять), розпорозивши бюджетні гроші на різні підставні фірмочки. Хто підкупом, шантажем шукає спільників мафіозних оборудок. Шукайте павутиння спруту! І ви його неодмінно побачите.

НАГОРОДА

Сквер Небесної Сотні – серед найкращих у Європі

Громадський проект з облаштування скверу замість занедбаного будмайданчика одержав відзнаку на модному конкурсі The European Prize for Urban Public Space («Європейська нагорода за урбаністичний публічний простір»).

Цей авторитетний європейський конкурс, що проводиться раз на два роки, відбувся в Барселоні, зібравши 276 проектів міських перетворень. Із 25 фіналістів обрали двох переможців, а 4 проекти отримали відзнаку

«Особливе згадування», серед них і сквер Небесної Сотні.

– Члени журі зауважили, що проект орієнтований на людину, він є взірцем низової ініціативи, ініціативи самих містян, – зазначила Євгенія Кулеба, координатор ГО «Місто-сад», що опікується сквером. – Одразу декілька людей мені сказали, що саме завдяки скверу дізналися про сучасну Україну, про те, що в нас відбувається. Серед переможців конкурсу було чимало масштабних інфраструктурних проектів.

Григорій МЕЛЬНИЧУК

БЕЗПЕКА НА ВОДІ

Забудьте про дикі пляжі

З початку року на столичних водоймах загинуло 36 осіб. Лише протягом минулого тижня водолази дістали п'ятьох потопельників.

Як розповів «Вечірці» прес-секретар КП «Плесо» Євген Кобан, люди тонуть тому, що купаються в необладнаних і непристосованих для цього місцях, напідпитку. Цьогоріч рятувальники працюють у режимі пляжного патруля за світовими стандартами, мають необхідне спорядження. Вони позначили межі пляжів червоно-жовтими прапорцями та буйками, через гучномовці постійно роз'яснюють правила поведінки та надання першої допомоги. З профілактичною метою у шкільних таборах провели уроки про безпеку на воді.

Микола ПАЦЕРА

ЄВРОБАЧЕННЯ-2017

Запишіть столицю першою...

Київ став першим з українських міст, яке подало заявку на проведення «Євробачення-2017». Її вже зареєстрували в Національній телекомпанії України.

Міський голова Віталій Кличко впевнений, що є всі можливості для того, аби за короткий проміжок часу підготуватись і на найвищому рівні провести цей конкурс. У столиці існують принаймні три місця, де може відбутися захід: Палац Спорту, НСК «Олімпійський» та Міжнародний виставковий центр.

До речі, за попередніми підрахунками, для організації фестивалю потрібно близько 30 мільйонів євро, з яких третина піде на інфраструктурні зміни в столиці. Нагадаємо, що за проведення «Євробачення-2017» змагаються також Харків, Одеса, Дніпро та Львів.

Микола ПАЦЕРА

реформи

Арсен АВАКОВ,
міністр внутрішніх справ України



Перший оновлений сервісний центр МВС відкриється в Києві 12 липня на вулиці Усенка, 8. Уже майже все готове: монтуємо техніку й допрацьовуємо штрихи. Це нові підходи та технології, щоб було простіше й зручніше. А головне – новий, спеціально підготовлений, привітний персонал. Забудьте про колишні МРЕВ!

Що ми пропонуємо? Сучасний, якісний сервіс без корупції: відкриті офіси; максимальне використання онлайн-послуг без участі чиновника; делегування права підпису інспекторам (у начальника більше немає можливості в тиші кабінету вирішувати, кому підписати довідку й за скільки); моніторинг роботи співробітників; зворотний зв'язок.



Мотивовані й навчені працівники: ми дібрали найкращих (у Києві – 50 осіб із 2574 кандидатів, 43 людини на місце), провели стажування для всіх – і новачків, і досвідчених фахівців, які пройшли атестацію.

думка

Володимир БОНДАРЕНКО,
керівник апарату КМДА



Змушений не погодитись з віцепрем'єром Павлом Розенком у цьому випадку. Він написав у Фейсбуці: «Якщо Київська міськрада хоче знизити тарифи, вона може це зробити своїм рішенням, а не заявами. А різницю компенсувати з міського бюджету». Місто регулює тариф на утримання будинку та прибудинкової території, який саме не збільшувався в останні роки. Хоч і на збиток підприємствам. Натомість інші тарифи (вода,

тепло, електроенергія) регулює НКРКП – національний регулятор. Тарифи, які встановлює нацрегулятор, місто не може ані знизити, ані компенсувати.

У разі встановлення органом місцевого самоврядування тарифів на житлово-комунальні послуги на рівні, що унеможливило отримання прибутку, орган, який їх затвердив, зобов'язаний відшкодувати з відповідного місцевого бюджету виконавцям/виробникам різницю між встановленим розміром цін/тарифів та економічно обґрунтованими витратами на виробництво цих послуг. Встановлення цін/тарифів на житлово-комунальні послуги нижче розміру економічно обґрунтованих витрат на їх виробництво не допускається.

проблема

Олександр ПОЖИВАНОВ,
депутат Київради
(фракція «ВО «Батьківщина»)



Закон щодо частки українського радіопродукту прийнято. Очікую, що він набуде чинності на початку листопада. У політиці підтримки національного виробника це є другий крок. А перший має стимулювати сам український радіопростір. Аби ним хотіли займатися, а не були вимушені крутити українську музику. Замість російської попси, маємо визнати, буде попса українська. Продюсери та музиканти щось зароблять, радіостанції знайдуть припалі пилот народні пісні, хіти минулого сторіччя... Однак не розумію, як жити нішевим лаунж, рокс, діджей ФМ-станціям навіть з пільговою ставкою? Чи існує там наш продукт взагалі? І це виклик українським виконавцям. Ефект об'єктивно побачимо нескоро, однак грає той, хто зможе найшвидше поставити закон собі на користь.

тривога

Олег ПЕТРОВЕЦЬ,
депутат Київради
(фракція «Солідарність»)



На засіданні земельної комісії «відбили» затвердження детального плану території (ДПТ) Микільської Слобідки, що охоплює вулиці Панельну, Челябінську, 1-у Садову, Садово-Набережну, залізничні колії. Колеги-депутати, вислухавши мої зауваження, зокрема щодо нетипового збільшення населення та невідповідності плану державним будівельним нормам, не знайшли голосів на підтримку проекту. Ба більше, розробник з часу попереднього розгляду ДПТ (ще в минулому скликанні) не врахував зауважень і фактично подав той самий проект на розгляд комісії в новому складі. Тобто впродовж півтора року він нічого не зробив у напрямі поліпшення ДПТ. Тож відправили план на доопрацювання.

за дорученням виборців

Владислав МИХАЙЛЕНКО, депутат Київради
(фракція «Солідарність»)



Біля станції метро «Оболонь» колись був фонтан. Сьогодні на цьому місці – МАФи, поставлені, між іншим, за рішенням суду. На засіданні земельної комісії Київради ми відмовили власникам кіосків у відведенні земельної ділянки. Наступний крок – рішення про створення рекреаційної зони з наступним впорядкуванням площі. На фото показано, який вигляд вона має сьогодні та якою стане в майбутньому.



Наталія ПРИХОДЬКО, депутат Київради
(фракція «Солідарність»)

Перша моя ініціатива як депутата Київської міської ради – створення скверу на вулиці Тимошенка, 13-15 – продовжує реалізовуватися. Сьогодні провели громадські обговорення проекту скверу. Радію, що дедалі більше небайдужих та засмучуюсь, що в суспільстві все ще є люди, які не хочуть поважати працю інших і водночас ставляться безвідповідально до свого життя!



реалії



Єлизавета БЕЛЬСЬКА,
арт-директор Центру сучасного мистецтва М17

Йшла вулицею Богдана Хмельницького, і в кількох метрах від мене сталася аварія – червона автівка в'їхала у синій «Міцубісі». Подумалося: «Як прикро...». За мить червоне авто проїхало вперед. Вирішила, що зараз з'ясовуватимуть питання страховки. Натомість стався ще один удар, тепер заднім ходом, а потім ще один і ще... Так, червоне авто п'ять (!) разів вдарило сине і завадило водієві відчинити дверцята. З червоного вибігла неадекватна дівчина років 26 і з недоволю силою стала гамсе-



Фото Олексія ІВАНОВА

лити водія побитого авто через відчинене вікно. Потім – поїхала... Під час «агресивного» ДТП я набирала номер Патрульної служби Києва. У слухавці раз

по раз звучало: «Всі оператори зайняті, зачекайте, будь ласка, на лінії. Вільних операторів немає». Я чекала дві хвилини – оператори не звільнилися. І не передзвонили. Пройшла пішки повз Бессарабку до площі Льва Толстого – не зустріла жодного патруля...

Я щомісяця сплачую податки, більші за мінімальну зарплату, тож хочу бути захищеною у рідній країні, бути впевненою, що поліція відповість на дзвінок вчасно чи, принаймні, запише звернення на автовідповідач швидкого реагування. Чи не тому так багато зґвалтувань, крадіжок, убивств, а жертва, яка могла б врятуватися, не може навіть попросити про допомогу, бо «всі оператори зайняті»...

слово – діло

Віталій ПАВЛИК,
депутат Київради
(фракція «Єдність»)



Маємо чергову перемогу й довгоочікуване для жителів гуртожитку на вулиці Горлівській, 124/2 рішення. На засіданні наглядової ради з питань використання гуртожитків Дарницького району ухвалили рішення, яке наближає той час, коли мешканці зможуть отримати дозвіл на приватизацію кімнат, де проживають. Попереду ще трохи рутинної роботи: відповідні документи повинні опрацювати структурні підрозділи КМДА та Київради. Потрібно ще трішки терпіння й наполегливості, але впевнений, що й цей шлях ми пройдемо успішно.

Прохор АНТОНЕНКО,
депутат Київради
(фракція «ВО «Свобода»)



Завдяки активній позиції депутатів «свободівців» земельна комісія Київради підтримала мої проекти рішень щодо створення скверів на вулиці Чорнобильській, 4/56 і 12 у Святошинському районі. До речі, земельна ділянка на Чорнобильській, 12 є об'єктом зазіхань забудовників. Але тепер на цьому місці буде сквер. Звісно, після того, як проект затвердять депутати Київради.

без коментарів

Леонід АНТОНЕНКО, депутат Київради
(фракція «Об'єднання «Самопоміч»)



Поцікавився у представника громади в наглядовій раді банку «Хрещатик», чи голосував він за кредити «пов'язаним особам». Адже закон вимагає, щоб кожен такий кредит схвалювався наглядовою радою банку, а банк «Хрещатик», як відомо, пішов на дно через несумлінне кредитування саме «пов'язаних осіб». Отримав відповідь: за два роки, що передували банкрутству, наглядова рада жодного разу не розглядала питання угод із «пов'язаними особами». Чи потрібні ще якісь коментарі?

Фото Павла ПАЩЕНКА



«Зелена хвиля» на Бессарабці та бульварах

Кореспонденти «Вечірки» перевірили, як діє новація

Микола ПАЦЕРА

Із 2 липня вперше одна з найжвавіших центральних магістралей столиці бульвар Шевченка – вулиця Кіквідзе запрацювала в тестовому режимі «зелена хвиля». Минулого вівторка кореспонденти «Вечірки» проїхали цим маршрутом. На редакційній «Шкодi» ми стартували в ранкову годину пік від першого світлофора на бульварі Тараса Шевченка біля Повітрофлотського мосту, адже саме звідси починає діяти «зелена хвиля».

Обрали рекомендовану «Київдорсервісом» швидкість 40–50 км на годину. Тихіше їдеш, далі будеш? Уже незабаром переконалися, що «хвиля» справді діє, коли без затримок проїхали кілька світлофорів до перехрестя з Пушкінською. А тут першу смугу було зайнято припаркованими авто, тому довелося перелаштуватися у другий ряд – втратили кілька секунд. І біля Бессарабської площі не встигли на зелений сигнал. Разом з нами зупинилося ще кілька авто.

Наступною вимушеною затримкою стало також перелаштування через припарковані авто і ремонтні роботи біля ТРЦ «Гуллівер». На середині бульвару Лесі Українки ми зупинилися біля світлофора, обладнаного кнопкою для переходу пішоходів, щоб поцікавитися їхньою думкою про «зелену хвилю».

– То ось чому сигнал не спрацює! – вигукнув чоловік се-



редніх років. – Я тисну-тисну, а воно не горить. Було ж так зручно: натиснув і пішов, а нині треба чекати...

Ще троє пішоходів також не знали про «зелену хвилю», але поставилися до новації з розумінням. Говорили, зокрема, про те, що менше буде вихлопних газів від авто, що стоять на світлофорі.

Наступну зупинку ми зробили на площі Лесі Українки, щоб дізнатися думки автомобілістів щодо нововведення. Наталія Ковальова на «Фольксвагені» була в захваті від того, що замість сорока хвилин сьогодні проїхала від площі Перемоги за 10 і встигла на роботу.

«Радитиму знайомим цей маршрут», – сказала жінка.

Фото Григорія КУБЛАНОВА

коментар для «ВК»



Сергій Полішко, начальник служби впровадження автоматизованої системи керування дорожнього руху КП «Київдорсервіс»:

– Це перша магістральна «зелена хвиля», що об'єднала проспект Перемоги, бульвари Тараса Шевченка і Лесі Українки та вулицю Кіквідзе (на 18 вулицях діють такі «хвилі», наприклад, на Жиланській, Василя Липківського, Вільямса, Артема). Вона включає 25 світлофорних об'єктів і простягається на 9,5 кілометра. Система працює в тестовому режимі, та після успішної перевірки – місяців через два, а також після закінчення реконструкції проспекту Перемоги, – ми плануємо подовжити «зелену хвилю» до 28 кілометрів. На жаль, збільшити швидкість руху, як хочуть водії, нераціонально, оскільки тоді накопичуватиметься багато автівок біля світлофорів і станеться збій. До цього також призводять ремонтні роботи, аварії та несанкціоновані стоянки. Нині ми працюємо над упорядкуванням руху на дотичних вулицях, щоб гарантувати безпеку «зеленої хвилі».

Фото Григорія КУБЛАНОВА



У Центрі автоматизації руху «Київдорсервісу»

Водій таксі Олег Зварич пригадав, як у 1990-х їздив «зеленою хвилею» з Подолу до центру. А от його колега Віктор зауважив, що

безпеку руху це не покращить – для поліпшення трафіку потрібна не одна така магістральна «хвиля».

У кінці маршруту, на вулиці Кіквідзе, водій 38-го тролейбуса також сказав, що на їхній рух вона не впливає, оскільки у них зупинки за світлофорами. А водій БМВ висловив побажання збільшити швидкість на цій вулиці.

На зворотному шляху ми спробували визначити, за скільки хвилин подолаємо весь маршрут, але зазнали невдачі. Біля виїзду на бульвар Лесі Українки дорогу раптом перегородив екскаватор, що заїжджав у двори, тому ми втратили декілька секунд і на світлофорі потрапили на червоне світло. Хоча потім все ж «спіймали» зелене і доїхали до площі Перемоги без зупинок за 13 хвилин. Наш водій був задоволений. Як і решта його колег, опитаних нами біля цирку.

Фото Олексія ІВАНОВА



Ви ще не вмієте замовляти таксі Uber?

Київ став першим містом в Україні, де впроваджують європейський сервіс у сфері транспорту

Микола ПАЦЕРА

З минулої п'ятниці кияни мають змогу користуватися швидким і дешевим таксі за допомогою міжнародного сервісу Uber.

Першим пасажиром, який протестував новинку, став мер столиці Віталій Кличко. Він прибув на таксі, викликаному за допомогою нової послуги, на її презентацію. Й одразу поділився враженнями. За кордоном Кличко неодноразово користувався цим сервісом, тому що він простий, надійний і доступний, тож радіє, що Київ став першим містом в Україні, де його впроваджують.

Які плюси Uber? Кияни зможуть якісно й безпечно пересуватися містом, самі вибирати авто та во-

дія. Місто ж отримає додаткові надходження до бюджету. До речі, мер телефоном запитав одного з керівників департаментів, скільки саме фізичних осіб зареєстровано в Києві приватними таксистами та який податок вони сплатили. І почув відповідь: таких лише 164, а коштів від них отримано всього 26 тисяч гривень.

Отже, щоб стати клієнтом-пасажиром таксі Uber, потрібно з App Store, Google Play або Windows Market завантажити у свій смартфон мобільний додаток, а щоб зробити виклик, слід його відкрити, ввести адресу, за якою треба подати авто, місце призначення й натиснути кнопку «замовити Uber».

Усі етапи замовлення таксі через додаток Uber абсолютно прозорі. Користувачі можуть дізнатися

розцінки

25 грн коштує подача авто клієнту;

4,50 грн – оплата за кожний кілометр;

0,40 грн – оплата за кожну хвилину поїздки (всі три ціни плюуються);

40 грн – мінімальна вартість користування послугою таксі.

вартість поїздки перед її початком за допомогою спеціальної опції. Ціна розраховується автоматично, а оплата здійснюється за безготівковим розрахунком. Після закінчення поїздки пасажир отримує на свій

смартфон звіт про місце подачі автомобіля та пункт призначення, інформацію про водія й деталізацію вартості.

Дуже важливим є аспект безпеки. Щойно замовлення через додаток підтверджено, замовнику повідомляється номер і марка машини, надсилаються дані про водія: його ім'я, фото, поточний рейтинг, контакти, за якими пасажир може з ним зв'язатися. Також клієнт має змогу поділитися маршрутом поїздки з друзями й родичами,

котрі спостерігатимуть за його переміщенням у режимі онлайн. Час подачі авто не повинен перевищувати 5 хвилин.

До речі, щоб працювати партнером-водієм цієї компанії, слід зареєструватися приватним підприємцем та в базі фірми, а також надати довідку про відсутність судимості й мати чотиридверний автомобіль класу В чи вище (причому, Ford Focus, Skoda Rapid, Volkswagen Polo, Chevrolet Lacetti тощо), випущений після 2008 року.

кава
з бульбашками**Гальмівна
рідина****Вадим ПЕТРАСЮК**

Скидалося на те, що «Газель» зламалася. Вона повільно їхала, тулячись до узбіччя, блимаючи аварійкою. Дотягнула до шашличної, зїхала на стоянку. З кабіни вивалилися два хлопці, підняли капот. Водій щось довго розглядав у моторному відділенні. Зрештою облишив цю справу й почав ходити довкола автівки, демонструючи безпорадність. Він явно не знав, що сталося з «Газеллю» і як далі діяти.

Другий хлопець дивився на все це ще більш безпорадно. Вони були схожими один на одного, наче близнюки. Однакові стрижки «під насадку» (майже наголо), капловухі, на обох з одягу лише чорні шорти й дешеві шльопанці.

– То дзвони йому! Це його машина, най щось робе! – сказав другий хлопець. Водій вавгався.

– То дзвони, я кажу! – наполягав той.

– Та чекай, дай розібратись! Шо я йому скажу: Ярику, приїдь, щось зроби, бо воно не їде?! Хай машина трохи постоїть, може, просто перегрілася!

Нетерплячий близнюк сів на вколішки й почав дивитися на шосе. Його увагу привернула купка велосипедистів, які прямували з боку Києва. Вони також завернули до шашличної, зупинилися, притулили велосипеди до парканчика. Схоже, то були велотуристи, котрі їхали на далеку відстань. Обвішані рюкзакми, наметами, спальними килимками. Одна з них, дівчина, побігла до шашличної. Двоє покрокували до «Газелі».

– Хлопці, тут така справа, – почав один з велосипедистів. – Ми їдемо на Канів з Києва. Дорога далека, але ми забули мастило для ланцюгів. Усі велики нормальні, а один геть не їде! Ланцюг сухий – треба змастити. Може, у вас є гальмівна рідина?

Тут саме з шашличної повернулася дівчина, стала поряд, дивлячись на близнюків. На ній був білий велокошт, який якісно увіразнював її дівочі принади. Яскравий шолом на голові, чорні окуляри й нескінченна посмішка з красивих «голлівудських» зубів.

Близнюки почувалися спантелеченими. З одного боку, від них щось хоче якийсь неголений велосипедист, але поруч із ним – красуня, від якої кров у жилах закипає.

– То як, хлопці, дасте кілька крапель «гальмівнухи»? Ми заплаtimo, – збудив їх неголений.

– А нащо тобі гальмівна рідина? – спитав близнюк.

– Я ж кажу: ланцюга змастити.

– Слухай, береш стару каструльку, кілька ложок солідолу, ставиш на плиту. Коли розтопиться, кидаєш туди свій ланцюг і вариш хвилину з десять. То шо нада! Буде їздити десять років!

Велосипедисти аж роти пороззявляли від «вчасної поради».

– Блі-ін! – вимовили протяжливо майже хором. Ошелешені «кмітливстю» близнюків, вони пішли геть.

За хвилину посідали на велосипеди й рушили. Коли зрівнялися з «газелькою», хтось із них промовив у нікуди: «Кажуть, «Газель» розуму додає!» Красуня, не вимикаючи посмішки, пригальмувала біля близнюків, поправила ліфчик крізь велокуртку й попрямувала наздоганяти друзів. Хлопці стояли, змучені її красою.

– То дзвони йому, най щось робе! Я мав тут жаритися на сонці! – повернувся до реалій нетерплячий близнюк.

На відновлення будинку Сікорського потрібно 75 мільйонів

Київський апеляційний господарський суд повернув у державну власність будинок авіаконструктора Ігоря Сікорського, який до останнього часу орендував благодійний фонд экс-регіонала

Валентин КОВАЛЬСЬКИЙ

Вулиця Ярославів Вал, 15-б. Понад століття тому тут жив і творив всесвітньо відомий авіаконструктор Ігор Сікорський. Саме йому вдалося втілити мрію Леонардо да Вінчі про створення «залізного птаха», який піднімається в повітря без розгону під дією потужного гвинта. Сьогодні за колишню власність «містера Гелікоптера» (як його величали американці) триває боротьба, а сам будинок-привид перебуває у вкрай аварійному стані.

Далекого 1908 року в підвалі цього будинку Сікорський облаштував імпровізовану аеродинамічну лабораторію. Тут задумував перші літаки, виношував ідею про вертикальний зліт. Сьогодні це історичне місце зовні нагадує споруду, що зазнала бомбардувань. З давно вибитих віконних рам стирчать лише бур'яни та гілки дерев, а під стінами занедбані триповерхівки процвітає бізнес у вигляді платної автостоянки.

За словами місцевих жителів, історичну будівлю навмисно доводять до руйнування, щоб звільнити місце під черговий будівельний майданчик. Загальна площа – майже дві тисячі «квадратів», які коштують не один мільйон доларів (зважаючи на дорожнечу столичної землі).

Кому сьогодні належить будинок Сікорського? Щоб отримати відповідь, «Вечірка» звернулася до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань. Як з'ясувалося, за адресою Ярославів Вал, 15-б і досі «проживає» Міжнародний благодійний фонд «Музей історії повітроплавання і авіації імені Сікорського». Тодішній директор готелю Троцюк підписав інвестиційну угоду з компанією «Карлтон Трейдінг ЛТД», внаслідок чого всі кошти держпідприємства Міноборони виводилися за кордон і поверталися у вигляді інвестицій з метою «оптимізації» податків. І тому сьогодні між обома сторонами триває судовий спір...

Угоду було укладено з порушеннями законодавства: поза конкурсом і без погодження з Київський апеляційний господарський суд задовольнив судовий позов про розірвання договору оренди. Таким чином, будинок Сікорського мають повернути на баланс держпідприємства Міноборони «Готель «Козацький». Але...

Ситуація є неоднозначною. Виграш у суді – це не остаточна перемога, а лише перший етап нової боротьби – тепер на цю власність претендують дві приватні структури – ТОВ «Карлтон Трейдінг Україна» і ТОВ «Карлтон Трейдінг ЛТД».

Про це кореспонденту «Вечірки» розповів Іван Філіпович,



Фото Григорія КУБЛАНОВА

ДОСЬЄ

Ігор Іванович СІКОРСЬКИЙ (25.05.1889, Київ - 26.10.1972, Істон, Коннектикут, США) - всесвітньо відомий авіаконструктор, творець гелікоптерів, увійшов у історію авіації як автор перших у світовій практиці авіабудування багатомоторних літаків та гелікоптерів. У 1908 році студент КПІ Ігор Сікорський розробив і побудував свій перший гвинтокрил. У 1923 році створив у США компанію Sikorsky Aeroengineering Corporation. Останнім із вертольотів, розроблених особисто Сікорським у 1954-1955 роках, був S-58. Його численні модифікації експлуатувалися майже в п'ятдесяти країнах світу.



представник організації активістів «Будинок Сікорського»:

– 2000 року керівництво «Готелю «Козацький» уклало договір оренди з Міжнародним благодійним фондом «Музей історії повітроплавання і авіації імені Сікорського». Тодішній директор готелю Троцюк підписав інвестиційну угоду з компанією «Карлтон Трейдінг ЛТД», внаслідок чого всі кошти держпідприємства Міноборони виводилися за кордон і поверталися у вигляді інвестицій з метою «оптимізації» податків. І тому сьогодні між обома сторонами триває судовий спір...

Угоду було укладено з порушеннями законодавства: поза конкурсом і без погодження з

Фондом держмайна. Незважаючи на це, ТОВ «Карлтон Трейдінг Україна» та ТОВ «Карлтон Трейдінг ЛТД» через судові інстанції намагаються зобов'язати державне підприємство виконувати умови договору, в тому числі, облікувати об'єкти спільної діяльності на окремому балансі, стягнути неотримані прибутки у розмірі понад 13 млн грн, блокуючи в такий спосіб господарську діяльність державного підприємства.

Одними з перших, хто вирішив привернути увагу киян до світлої пам'яті Ігоря Сікорського, виявилися співробітники Музею української діаспори. Завдяки їх активності вдалося організувати цікаву виставку

ДО РЕЧІ

Цікаво, як на чвари навколо київської спадщини Сікорських реагують його нащадки? Кажуть, коли син Сікорського Сергій Ігорович, громадянин США, у серпні 2004 року відвідував історичну батьківщину батька, представники влади йому обіцяли, що в будинку на Ярославів Валі буде створено музей авіаконструктора. Відтоді минуло 12 років...

– «Наш Сікорський», що триватиме до кінця жовтня. В обох експозиціях (київського і американського періодів) представлено унікальні експонати та документи: вони розповідають про життєвий шлях авіаконструктора, якому 6 червня виповнилося 6 117 років.

У центральній залі експозиції можна побачити масштабну модель літака БіС-2, на якому Ігор Іванович колись піднімався у небо. Також представлено стендові моделі літаків та гелікоптерів. Відвідувачі можуть переглянути біографічний фільм, у якому звучить голос Сікорського. Про американське життя авіаконструктора розповідають численні матеріали й унікальні світлини, зроблені в родинному колі Сікорських.

– Сподіваємося, що наша виставка слугуватиме стимулом для втілення ідеї щодо створення музею видатного конструктора. Адже його авіаційними винаходами пишається все людство, – каже директор Музею української діаспори Оксана Підсуха. – Сьогодні ми просто зобов'язані шанувати пам'ять людини, яка народилася, виросла і навчалася в нашому рідному Києві. На жаль, на державному рівні й досі нічого не зроблено. У будинку Сікорського жодні реставраційні роботи не проводилися...

КОМЕНТАР

Андрій ПЕЧОНКІН, заступник начальника відділу інспекції державного контролю об'єктів культурної спадщини та археологічного нагляду Управління охорони культурної спадщини Києва:

– Згідно з чинним законодавством, пам'ятка історії або архітектури має повертатися від несумлінного власника тільки до державної власності. У цьому випадку господарем є Міністерство оборони. І саме йому необхідно передбачити кошти з держбюджету на консервацію споруди та подальшу її реставрацію. На початку весни Міноборони, вигравши перший суд, звернулося до Інституту «УкрНДІпроектреставрація» для розроблення проекту протиаварійних і консерваційних робіт. За підрахунками реставраторів, для цілкового відновлення будинку Сікорського потрібно близько 75 мільйонів гривень.

фотофакт

На Нижньому Валу
намалювали зупинку трамвая



У Києві продовжують запроваджувати сучасні європейські практики організації міського простору. На трамвайній зупинці біля Житнього ринку, що на Подолі, з’явилася незвична розмітка – вона позначає місце, на яке заборонено виїжджати автомобілям, тут люди переходять проїжджу частину, аби сісти у трамвай. Щоправда, розрахована ця «намальована зупинка» лише на один вагон, хоча на маршруті №14 використовуються і двовагонні трамвайні потяги.

Григорій МЕЛЬНИЧУК

репліка

Підсунули свинку



Не «декомунізовувати» меморіальні дошки радянської доби вирішили в Департаменті містобудування та архітектури КМДА. Але деякі з них таки варто перевисити, принаймні з однієї стіни на іншу.

Скажімо, на будинку №8/14 на розі Володимирської та Великої Житомирської є чотири пам’ятні дошки, які нагадують, що тут мешкали видатні українські радянські митці – народні артисти, лауреати премій Амвросій Бучма та Юрій Шумський, а також народні художники Союзу Василь Касіян і Микола Глущенко. Висять ці дошки... над входом до ресторану «Чорне порося». І ніби обклеєні всілякою заманухою: «М’ясо», «Пиво», «Потри поросенку пятачок, брось монетку и загадай желание»... А стрілочка від цієї реклами показує на пам’ятні дошки.

У нас капіталізм давно наступив на п’яти пережиткам соціалізму. Часом і до комічного доходить. Хоч плач, хоч смійся: замість квітів пам’яті визначним митцям... підсунули свинку.

Олег ПЕТРЕНКО,
Павло ПАЩЕНКО (фото)

Квартплата не подорожчає до кінця року

Але за вивезення сміття, можливо, доведеться платити окремо

Олег ПЕТРЕНКО

Після підвищення у серпні тарифу на холодну воду та каналізацію, незмінною у платіжках киян залишиться одна-єдина цифра – плата за обслуговування будинків і прибудинкових територій. Квартплату в столиці не піднімали з 2010-го. «Вечірка» розпитала у тих, від кого залежить її розмір, коли слід чекати підвищення і цього тарифу.

Це єдиний платіж, на формування якого нині має безпосередній вплив міська влада. І то лише в будинках, які обслуговують муніципальні керуючі компанії, себто колишні ЖЕКи. Приватні кербуди, ОСББ і ЖБК уже давно підняли квартплату до п’яти-семи гривень за квадрат житлоплощі. Міські чиновники, відповідальні за ЖКГ, утримують удвічі менші розцінки.

Голова одного з ОСББ на вулиці Братиславській Олена Свінтозельська не вірить, що при нинішніх цінах можна належно утримувати багатопверхівку за тарифом 3 гривні за квадратний метр. Вона збирає по п’ять, але на все бракує коштів, тож мешканці іноді додатково скидаються на якісь невідкладні роботи.

А знаний експерт із питань тарифів Валентин Землянський нещодавно замість міської влади «анонсував» підвищення в Києві квартплати. «Переконаний, що наступним етапом стане підняття квартплати для киян. Мотивація полягатиме у подорожчанні енергоносіїв і бензину. Умовно кажучи, сміття вивозити стало дорожче, наприклад, удвічі», – заявив він.

«Ще тримаємося з усіх сил, але це дуже важко робити. Кілька разів дорожчала електроенергія, а вона є однією з головних складових квартплати», – зізнався «Вечірці» заступник голови КМДА Петро Пантелеєв.

За словами Петра Олександровича, коли позаторік у місті було 64 ЖЕКів (у кожному – директор, декілька заступників, секретарі – все це адмінвитрати), то на утримання їх самих ішло до 60 відсотків нашої квартплати. Нині, після реорганізації ЖЕКів у десять керуючих компаній і звільнення численого управлінського персоналу, тільки 15 відсотків.

«Ми тестуємо систему, за якою у вільному доступі буде інформація щодо кожного будинку – скільки коштів заплачено і куди вони пішли – на двірника,



на аварійну службу, на електрику, на поточний ремонт тощо. Всі керуючі компанії показуватимуть киянам, куди конкретно витрачають гроші», – розповів пан Пантелеєв.

Хоча квартплата у Києві не піднімалася упродовж шести років і нині є однією з найдешевших комунальних послуг, борг населення за утримання будинків і прибудинкових територій також зростає, заявила нам гендиректор концерну «Центр комунального сервісу» (ЦКС) Катерина Саркісова.

Ми тестуємо систему, за якою у вільному доступі буде інформація щодо кожного будинку – скільки коштів заплачено і куди вони пішли – на двірника, на аварійну службу, на електрику, на поточний ремонт тощо

– Місто максимально утримує тариф, розуміючи, що людям нині не легко житись. Але й нам з кожним місяцем все складніше обслуговувати будинки. Ліфти, освітлення у парадних подорожчали у кілька разів, бензин для вивезення сміття – удвічі, – каже пані Саркісова.

– Який запас міцності?

– Думаю, до кінця року цього запасу вистачить за рахунок того, що керуючі компанії обслуговують не один будинок, як ОСББ, не п’ять-шість, як приватні ЖЕКи, а величезний житлофонд, що налічує тисячі будинків.

І такий обсяг обслуговування дає можливість працювати ще у рамках старих тарифів. Хоча, звісно, це впливає на внутрішній розподіл тарифу – на якість прибирання, десь затримується поточний ремонт тощо. Однак зарплата двірників буде переглядатися у рамках законодавчих змін.

Очільниця ЦКС не береться прогнозувати лише тариф на одну складову квартплати – вивезення сміття. «Мінрегіон готує законопроект, згідно з яким цю послугу хочуть вивести з квартплати і перейти на прямі розрахунки споживачів з надавачем послуги», – повідомила Катерина Саркісова. Таку ініціативу розглянули на засіданні робочої групи Кабміну з реформування ЖКГ. Окремі платіжки за вивезення сміття вже отримують у Рівному і рідній прем’єру Вінниці. Тут Володимир Гройсман започаткував новачку, ще будучи мером. За словами урядовців, перевізники сміття і чистота міст не повинні залежати ні від старих ЖЕКів, ні від ОСББ, особливо у перехідний період реформи ЖКГ, коли на ринок мають вийти нові кербуди.

Відтак міська влада не впливатиме і на цей тариф. І він не підніметься, а... злетить. За підрахунком Андрія Грущинського, директора «Київспецтрансу» – найбільшого в Києві перевізника сміття, нині кожна сім’я платить за цю послугу до 10 гривень на місяць. А оптимальна її вартість – до 50 гривень з кожної людини. «Адже «виробляє» сміття кожен з нас. За рік це близько 450 кілограмів з особи», – каже пан Грущинський.

Фахівці ЖКГ в один голос погоджуються, що після реформи у цій царині квартплата відрізнитиметься в кожному окремому будинку. «Якщо будинок визначиться з управителем, то розцінки формуватимуть самі мешканці, обираючи, кому, за які послуги і скільки платити, від якої послуги відмовитися, на чому заощадити», – каже Катерина Саркісова.

Екс-міністр ЖКГ Олексій Кучеренко песимістичніше дивиться на наслідки реформи: «Зайдуть приватні компанії, якими здебільшого керуватимуть куми, свати, родичі депутатів, і піднімуть комуналку. Вони ж прийдуть не інвестувати в наші будинки, а заробляти на нас гроші. Собі на збиток працювати не будуть, їхня рентабельність – за наш коштів».



платежів є не лише «Ощадбанк», а й усі фінустанови столиці. Крім перелічених переваг, новачка, за словами пана Щербини, прискорить час обслуговування клієнтів у банках і зменшить черги.

Наразі, до речі, за компослуги можна розрахуватись і без платіж-ки-повідомлення. Якщо людина її

втратила, то не треба йти до ЖЕКу та роздруковувати нову, а слід під час сплати назвати свою адресу, і банк власними каналами отримає всю необхідну інформацію.

Банківський чек не викидайте. Його потрібно зберігати впродовж трьох років, як досі зберігали ліву частину платіжної квитанції.

зверніть увагу

Чекайте на нові платіжки

Олег ПЕТРЕНКО

Віднині кияни сплачуватимуть за утримання будинку, холодну воду й водовідведення не за звичною платіжною квитанцією, а за новим документом – повідомленням.

Цього місяця, щоправда, усім надійдуть обидві платіжки – і квитанція, і повідомлення. Сплатити можна за будь-якою з них на вибір. А вже із серпня платежі здійснюватимуться лише за повідомленням.

Платіжка-повідомлення відрізняється від квитанції тим, що не має правої частини, яку під час сплати банки залишали в себе й переправляли бандеролями в КП «Головний інформаційно-обчислювальний центр». Нині про оплату банки звітуватимуть у ГІОЦ виключно в електронному онлайн-режимі. Отже, ваші гроші надавач послуг отримає за день, а не протягом 3-5 діб, як було досі.

На повідомленні, на відміну від квитанції, не зазначатимуться банківські реквізити одержувача коштів. Переказ відбуватиметься

захищеними каналами, доступними тільки банкам. У такий спосіб удасться уникнути підроблення квитанцій, що не раз траплялося, і люди навіть сплачували гроші на липові рахунки за неправильними банківськими реквізитами.

Праворуч на повідомленні буде розміщений QR-код, після сканування якого платник зможе ввійти на онлайн-сторінку ГІОЦ і виконати платежі, не виходячи з помешкання.

Як повідомив перший заступник гендиректора ГІОЦ Андрій Щербина, учасниками нової системи опрацювання комунальних



Мер Києва Віталій Кличко передав 100 велосипедів зі спорядженням для патрульної поліції столиці.



Ремонтують Південний міст.



У КМДА відкрили фотовиставку «Бізнес, що змінює країну», мета якої продемонструвати проекти соціально відповідального бізнесу..



5 липня. Киян та гостей запрошує на відпочинок новий сквер по вулиці Драйзера, 34 (Деснянський район) Тут – і зручні доріжки, і квітковий газон, і дитячий майданчик.



У Колонній залі КМДА відбувся концерт у рамках Міжнародного благодійного бардівського арт-марафону «Краплі добра».



У Київському міському дитячому діагностичному центрі облаштували кімнату «Матері та дитини». Тут почав також діяти басейн для дітей віком до 6 років.



2 липня. Барбос безпечно гуляє своїм господарем.



Фото Павла ГУСЕВА



я. У змаганнях за «Кубок Барбоса» брали участь лише одні собаки, які доводили господарям, що вони не породисті.



Фото Бориса КОРПУСЕНКА, Олексія ІВАНОВА та Павла ПАЩЕНКА

Наш зоопарк буде нащйкращим

Микола ПАЦЕРА

Нещодавно у столичному зоопарку вперше з'явилося на світ дитинча яків, якого назвали Боббі. Воно народилося у батьків, котрих два роки тому привезли зі львівського зоопарку «Лімпопо». Його маму звать Маланка, тата – Яша. Новонароджений навіть не підозрює, як йому пощастило, адже незабаром житиме в оновленому звіринці європейського типу. Принаймні, таким обіцяв зробити його мер Києва Віталій Кличко, презентувавши проект реконструкції зоопарку.



Міська влада поставила мету, щоб через три роки – до святкування 110-річчя, мати звіринець європейського стандарту. На реконструкцію планують витратити близько 300 мільйонів гривень, значну частину з яких нададуть меценати. Територія зоопарку буде максимально наближеною до природних умов: без гучних атракціонів та решіток – тварин відділятимуть від відвідувачів рови, огорожа з низьким електрострумом, зелені зони. З'являться оглядові майданчики та великий екскурсійний маршрут.

Міський голова запевнив, що під час реконструкції буде збережено всі рідкісні рослини, а основними будматеріалами стануть дерево, скло та камінь. До того ж, під час робіт зоопарк не закриватимуть для відвідувачів.

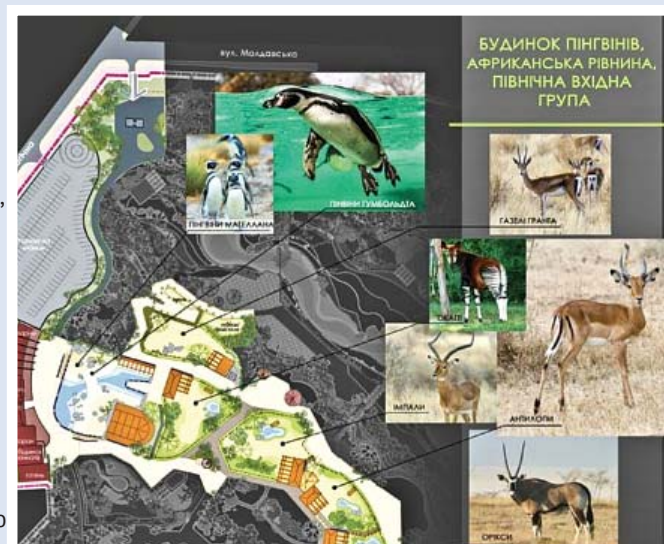
Нагадаємо, що столичний звіринець було занесено до антирейтингу світових зоопарків, але зі зміною керівництва вдалося вивести його з цього списку, тож наразі ведуться переговори щодо відновлення членства в Європейській асоціації зоопарків і акваріумів. Це дасть змогу зоопарку обмінюватися найціннішими видами тварин з іншими звіринцями Європи.

що в проекті?

Директор Київського зоопарку Кирило Трантін зазначив, що реконструкція вестиметься за принципом зонування, тож у зоопарку з'явиться:

- «Африканська савана» – на місці застарілої водойми облаштують вольєр, де разом мешкатимуть жирафи, зебри та страуси;
- «Долина слонів» – на території Шулявської балки збудують вольєри для самок і самців, а також штучний водоспад, аби тварини могли приймати душ;
- «Долина Нілу» – для бегемотів і носорогів, яких планують придбати. А ще відкриють експозицію з пінгінами (їх буде близько 700), реконструюють острів хижаків із прозорою скляною галереєю, якою прогулюватимуться леви й тигри, збудують новий вольєр для приматів (такий, як зараз має горила Тоні), літній і зимовий пташники з можливістю прольоту хижих птахів.

Ще в зоопарку планують зробити новий вхід, трирівневу парковку, заїзд для автобусів, поставити туалети, відкрити медпункт і крамницю для продажу тематичної продукції.



анонс

У Дарниці – фестиваль для всієї родини

Марія КАТАЄВА

9 липня у столичному парку «Перемога» відбудеться вже четвертий фестиваль Family Day із безкоштовними розвагами на природі.

Дітям підготували веселі конкурси з аніматорами, велику розважальну зону з батутами та басейнами, незвичайний футбол, уроки малювання, зустрічі та ігри з улюбленими супергероями, а також яскравий аквагрим і захоплюючі творчі майстер-класи. А у цей час їхні мами слухатимуть поради професійних стилістів і створюватимуть новий образ за допомогою індивідуально підібраного макіяжу. А ще відвідають майстер-класи з декору,

створення іграшок, виробів, квітів, які можна забрати з собою на згадку про свято.

Гостей фестивалю чекають пізнавальні зустрічі з відомими експертами з кулінарії і створення домашнього затишку – ведучими «Сніданку з 1+1» Русланом Сенічкіним і Наталею Підлісною, майстер-класи від шеф-кухарів, вистави лялькового театру. Смачно поїсти можна буде в зоні фуд-корту, а на центральній алеї парку продаватимуться вироби ручної роботи, оригінальний декор для дому, розвиваючі іграшки, стильні прикраси та аксесуари, а також продукти здорового харчування, модний одяг, нові книжки і журнали.

Сімейне свято триватиме з 10.00 до 20.00 у парку «Перемога» (бул. Перова, 2/1, станція метро «Дарниця»).

Олег ПЕТРЕНКО

Із дванадцяти дитячих санаторіїв, що колись перебували у власності столичної громади, працюють лише чотири. Три анексовані у Криму, «Дружний» у Бучі згорів 2004 року (подейкують, що невідповідно), а «Салют» і «Ялинка» опинилися між небом і землею. Чому? «Вечірка» провела розслідування.

«ЯЛИНКА». КОНТРАСТИ

У «Ялинці», на дев'ятигектарній території, що на 7-й лінії у Пущі-Водиці, щоправда, гамірно й весело від дитячого гомону.

А ось на іншій її території – неподалик, на вулиці Квітки Цісик (донедавна – Гамарника), 20 – три гектари під замком. За парканом – «глянець»: реконструйовані корпуси, пластикові вікна, яскрава металочерепиця, розмальовані гральні майданчики, ліхтарі, свіжоасфальтовані доріжки, викошена травичка... Та сюди нікого не пускають, на ділянці – відеокамери, охоронці. До цієї території «Ялинка» мерія періоду Черновецького «прив'язала» інший дитячий санаторій – «Салют», що на Гоголівській, 26-28 у центрі Києва.

«САЛЮТ» ЗАРОСТАЄ БУР'ЯНОМ

Тут, на Обсерваторній гірці, територія санаторію (а це зелений гай на 1,4 гектара довкола пам'ятки історії й культури – садиби відомих живописців академіка Володимира Орловського та його зятя Миколи Пимоненка) протягом дев'яти років заростає бур'янами. Та іноді між кущами від одного корпусу до іншого пробігають молодички в білих халатах. На лавці з облущеною фарбою дядьки п'ють пиво.

Опівдні в адмінкорпусі нікого-сінько. Пробираючись на другий поверх в ординаторську, відчинили не ті двері, а там – чимало сонного люду. «Переселенці ми, з Криму, Донбасу. Живемо другий рік. Виганяли не раз, але нікуди йти, – розповідає Микола Петрович. – Кияни-сусіди нам раді, діляться всім, кажуть: якби не ми, територію санаторію вже б забудовували «монстрами».

Головлікар чей на нараді. Її підігледі п'ють чай, в'яжуть...

– Ми в незрозумілому статусі, багато років сидимо на валізах, – бідкаються. – Нам підготували розкішний санаторій у Пущі-Водиці («Ялинку», що на вулиці Квітки Цісик, 20. – Авт.). Але переселенців звідси не можемо спроводити, вони ж, як депутати, недоторканні. Зі ста осіб нашого колективу мало хто зостався, кваліфікована молодь розбіглася.

– Готові з центру столиці їздити в Пущу?

– Хочемо працювати лікарями, з дітками, а не обслугою гуртожитку для безпритульних.

В ІНТЕРЕСАХ МАЛЕЧІ?

Напрошується версія: обладнання команди Черновецького з цими санаторіями – багатоцільова комбінація, замаскована... під добру справу для малечі. От як писала тоді мерська прес-служба: «Для покращення умов перебування дітей у столичних санаторіях за кошти інвестора капітально відремонтувати і значно розширити санаторій «Ялинка» в Пущі-Водиці, буде збільшено його місткість до 300 ліжок. А щоб компенсувати



Санаторій «Ялинка» у Пущі-Водиці, 7-ма лінія



Фото: Рігорія КУБЛАНОВА

Дитячі санаторії у глухому куті

Як розрубати вузол Черновецького?



Санаторій «Салют» на вулиці Гоголівській

інвестору витрати, Київрада погодилася передати йому після завершення робіт споруди на вулиці Гоголівській, 26-28 під забудову. Тут розташовано дитячий санаторій «Салют» на сто ліжок, будівлі якого застаріли і морально, і фізично. Натомість його маленьких пацієнтів переведуть до осучасненого комплексу на вулиці Гамарника, 20».

Прокуратура ж міста опротестувала рішення Київради, вважаючи інакше: «...Передбачено набуття ТОВ «Фонд розвитку будівельних ініціатив» у власність комунального майна, незважаючи на те, що це майно не занесено до переліку об'єктів приватизації, незалежне його оцінювання не здійснювалося, ринкова вартість майна не визначалася, не дотримано порядку підготовки об'єкта до приватизації та безпосередньо його продажу».

А головне, рішення Київради та підписаний мером Черновецьким договір суперечили Конституції, яка проголошує, що «існуюча мережа державних і комунальних закладів охорони здоров'я не може бути скорочена», тим паче дитячих.

Суди перших двох інстанцій погодилися з прокуратурою. Та Вищий господарський суд повернув справу на повторне коло. І господарський суд Києва цього

разу перекреслив своє перше рішення й відповів прокуратурі, що не в грошах щастя. А в... ефекті! «Інвестиційний договір мав на меті досягнення соціального ефекту – покращення умов перебування дітей», – з'ясували цього разу судді. І роз'яснили прокурорам норму закону «Про інвестиційну діяльність», яка дозволяє два види інвестицій: перший – для створення прибутку, другий – задля досягнення соціального ефекту.

ЕФЕКТИВНІСТЬ «ІНІЦІАТИВНИХ БУДІВЕЛЬНИКІВ»

Жоден із трьох членів колегії суддів не поставив під сумнів «соціальний ефект» для киян від об'єкту, за якою інвестор пообіцяв на ремонт 36 мільйонів гривень, а за це отримуватиме історичні споруди площею 3500 кв. м і півтора гектари в серці столиці, що їх експерти тоді оцінили в суму понад триста мільйонів доларів.

Не вимагали судді й гарантії «соціального ефекту» від «Фонду розвитку будівельних ініціатив», що зареєструвався... за півроку до того на взуттєвій фабриці. До його штату працівників входив лише директор і бухгалтер в одній особі, котрий за сумісництвом завідував ще й відділом у банку,

що, як і взуттєва фабрика, належав олігарху-парламентареві. Хіба не підставна компанія?

«Ініціативні будівельники» були не надто завзятими. Термін їхньої роботи минув 2010-го, і коли через рік виникло питання про передання їм «Салюту», то, згідно з актом виконаних робіт, було підтверджено лише 7,65 мільйона вкладених гривень із 36 обіцяних. Запротестувала тодішня опозиція в Київграді. Фракції БЮТу та Блоку Кличка вимагали розірвання угоди. Начальниця Управління охорони здоров'я Людмила Качурова заявила, що в міському бюджеті немає й семи мільйонів на компенсацію ремонту, але під тиском опозиції чиновники не змогли віддати санаторій, тож продовжили інвесту-году до липня 2015-го, прийнявши до комунальної власності тільки чверть «покращень».

Зрозумівши, вочевидь, що зарадма видурити в громади «Салют» не вдасться (а тим паче від депутатів лунали пропозиції забрати в інвестора не тільки санаторій, а й компенсацію за втрачену містом вигоду від невчасного виконання інвестзобов'язань), фонд активніше взявся за обіцяне. Скажімо, два місяці тому аудит профільного департаменту КМДА підтвердив виконання будівельних робіт у «Ялинці» на 30 мільйонів гривень. Щоправда, ревізори департаменту й КП «Київекспертиза» засумнівались у правдивості документів на 5,2 мільйона гривень.

ДЕВ'ЯТЬ РОКІВ БОРОТЬБИ

Її за зелену зону та санаторій «Салют» ведуть мешканці прилеглих вулиць, котрі зібрали вже понад тисячу підписів. Нещодавно Людмила Глущенко та Іван Філіпович подали позов до Окружного суду Києва.

Місцева активістка Глущенко вважає: якщо й переселяти

санаторій до Пущі, то садибу, де мешкала знаменита родина, слід перетворити на музей. Адже художник Орловський – учень самого Сошенка. У цьому будинку збирався інтелектуальний і культурний бомонд тогочасного Києва: Репін, Врубель, Васнецов, Мурашко, Нестеров, Прахов, Лисенко, Городецький, Коцюбинський та інші видатні діячі. А сама територія має класичне терасне планування. «Та й Центр творчості дітей нашого району в тісноті», – нарікає пані Людмила.

Як розірвати вузол Черновецького, гадали й за круглим столом у парламентському комітеті боротьби з корупцією. Депутатка Київради Ольга Балицька наголосила, що територія «Салюту» має особливий режим використання, містобудівні обмеження, там заборонене будь-яке будівництво, а експлуатація таких споруд і зелених насаджень, створення об'єкта рекреації для інвесторів нерентабельна. Представниця інвестора Наталя Артеменко не розповіла про плани щодо долі санаторію. «Наш бізнес-план – не ваша справа», – заявила вона.

до теми

Варіанти розв'язання конфлікту



Депутатка-юристка Ольга Балицька вважає, що рішення Київради, яке вона називає «масштабною юридичною аферою», можна скасувати в суді. По-перше, не було громадського обговорення. По-друге, пам'ятку історії віддали забудовнику без погодження з відповідним управлінням мерії. По-третє, комунальна власність може бути відчужена виключно на конкурс, а тут навіть оцінювання майна ніхто не провадив. По-четверте, порушено не лише всі закони щодо приватизації, а й, як зауважила прокуратура, Конституцію України.

Є й такий варіант: Київ компенсує інвестору його витрати. Яку суму: сім, тридцять чи сорок сім мільйонів? На останній наполягає інвестор. Перша цифра – уже прийняті до комунальної власності 2013-го «покращення». Хоч і ця сума, на думку Балицької, сумнівна: незалежного оцінювання не було, актів виконаних робіт немає. Друга цифра – результати нещодавнього аудиту КМДА. Але їх слід підтвердити під час незалежної експертизи та затвердити на сесії Київради.

Як свідчить практика минулих років, є й невтішний для міської громади варіант: інвестор через суд може забрати якщо не 1,4 га на Гоголівській, то три гектари в Пущі-Водиці. Недарма ж тримає їх під замком.

Чому варто стати у стрій

Збройні сили України гарантують військовослужбовцям гідну зарплату, вищу за середню в Україні. «Вечірка» розповідає, як записатися до армії

ЩО В ГАМАНЦІ У ВОІНА?

Наприклад, солдат на посаді стрільця, який служить поза зоною АТО, щомісяця одержує щонайменше 7 000 гривень. Залежно від посади, звання, терміну проходження служби, кваліфікації ця сума збільшується. Додаткові щомісячні премії виплачуються військовослужбовцям високомобільних десантних військ, сил спецоперацій, артилерії, танкістам, корабельному складу ВМС тощо.

А якщо воїн на фронті? Військові першої лінії оборони щомісяця додатково отримують 4 200 гривень, в інших районах АТО — 1 200.

ЩО ПОТРІБНО ЗНАТИ МОБІЛІЗОВАНИМ

У разі підписання контракту таким воїнам виплачують одноразову винагороду:

- рядовому складу — вісім мінімальних заробітних плат (11 024 гривні станом на квітень 2016 року);
- сержантському та старшинському складу — дев'ять мінімальних зарплат (12 402 гривні);
- офіцерському складу — десять мінімальних заробітних плат (13 780 гривень).

ПІДЙОМНА ДОПОМОГА

Особам офіцерського складу, зокрема й офіцерам запасу, та військовослужбовцям рядового, сержантського і старшинського складу, які проходять військову службу за контрактом, виплачується підйомна допомога в розмірі місячного грошового забезпечення в разі переїзду до нового місця служби з одного населеного пункту в інший зі зміною місця проживання.

НА ЯКИЙ ТЕРМІН МОЖНА ПІДПИСАТИ КОНТРАКТ?

Особи, звільнені з військової служби з березня 2014 року (з



РОБОТА ЗА КОНТРАКТОМ

ЗАРПЛАТА ВІД 7000 ГРН.

WWW.MIL.GOV.UA/CONTRACT

0 800 50 00 51

початку особливого періоду) до тепер, а також військовослужбовці строкової служби та призвані за мобілізацією, які відслужили щонайменше 11 місяців, можуть підписати контракт строком 6 місяців. Після цього за бажанням військового він може бути подовжений ще на 6 місяців. Якщо військовослужбовець не захоче подовжувати контракт, він буде гарантовано звільнений без жодних додаткових вимог.

Решта кандидатів можуть підписати контракти на такі терміни:

- на особливий період — до завершення цього періоду;
- на 3 роки — для рядового складу;

- від 3 до 5 років — для сержантів і старшин;

- від 2 до 5 років — для офіцерів, випускників військових кафедр, котрим надане первинне офіцерське звання.

КУДИ ЗВЕРТАТИСЬ?

Громадянин України, який виявив бажання служити за контрактом, повинен звернутись до військового комісаріату за місцем проживання (реєстрації) чи перебування на військовому обліку, де він може ознайомитися з переліком вакансій та обрати собі посаду (майбутню спеціальність).

Військовослужбовці, котрі проходять строкову службу або

за мобілізацією, мають подати рапорт за підпорядкованістю.

ВИМОГИ

На яких контрактників чекають у війську? Вік — від 18 до 60 років. Відсутність судимості за скоєння тяжких злочинів. Наявність базової середньої освіти. Придатність за станом здоров'я.

ОСОБЛИВОСТІ СЛУЖБИ ЗА КОНТРАКТОМ ЖІНОК

Вік — від 18 до 50 років. Жінки-військовослужбовці призначаються на такі основні посади: зв'язку — телефоніст, телеграфіст тощо; тилу — кухар, кравець та інші; медичні — фельдшер,

медична сестра тощо; штабу — діловод, відповідальний виконавець, бухгалтер тощо.

ДО ВПОДОБИ СПЕЦОПЕРАЦІЙ?

Охочі служити в силах спеціальних операцій Збройних сил України можуть отримати вичерпну інформацію, звернувшись за телефоном (094) 440-31-38 або на електронну пошту joinsof@mil.gov.ua.

СОЦІАЛЬНІ ГАРАНТІЇ

Збереження робочого місця та середньої зарплати. Забезпечення житлом. Можливість безкоштовно здобути вищу освіту.

Столяри й електрики з «АТОшки»

Колишні воїни розвивають сферу послуг

Демобілізовані добровольці батальйону «Донбас» заснували Центр побутових послуг «АТОшка». У ньому соціальну реабілітацію проходять колишні бійці АТО. Бізнес відкрили на демобілізаційні гроші. В «АТОшці» послуги надаватимуть сантехніки, столяри, електрики, майстри з ремонту взуття тощо. Про це під час брифінгу в Українському кризовому медіа-центрі розповіли засновники Центру Руслан Кідалов, Володимир Возний та Ігор Кривенков.

За їхніми словами, роботодавці нерідко відмовляють колишнім воїнам АТО у працевлаштуванні, аргументуючи це можливою повторною мобілізацією.

— Ніхто не хоче наймати працівника на півроку — рік, адже нас звільнено в запас. Є страх працедавців перед людьми з травмами, контузійми, деякі вважають бійців психічно невірноваженими, — пояснив директор Центру побутових послуг «АТОшка», колишній доброволець батальйону «Донбас» Руслан Кідалов.

Ідея проекту зародилась у військових ще під час служби.

— Ми демобілізувались у квітні, а вже за тиждень орендували приміщення, знайшли інструменти й почали працювати. Надалі плануємо також узятися за хімічне чищення меблів, — розповів Володимир Возний, колишній доброволець батальйону «Донбас». — Запрошуємо до співпраці



Фото Олексія ІВАНОВА

дизайнерів інтер'єру, майстрів з ремонту одягу, електронних приладів.

Сім'ям загиблих військових послуги надаватимуть безкоштовно, оплатити потрібно буде тільки матеріали. «АТОшка» має власну сторінку в соцмережах, де можна ознайомитися зі сферою діяльності підприємства. Охочі можуть підтримати

Центр, розповсюджуючи інформацію про його послуги.

Нагадаємо, що в Києві діє соціальний бізнес-інкубатор BizClub, який організовує безкоштовне навчання для переселенців та ветеранів АТО.

Інф. із сайту <http://vechirniykyiv.com.ua> «Вечірній Київ»



«Криголам» Бахматов розчистить шлях для ВДНГ

фінанси

Торік «Експоцентр України» вперше за багато років одержав прибуток, заробивши 965 тисяч гривень. Проекти «Зимова країна» та «Вартові мрій» зібрали десятки тисяч відвідувачів. За цей період підприємство заплатило державі 9 мільйонів податків.

– Що зробили для відвідувачів з того, що, скажімо, ще вчора здавалося неможливим?

– Відкрили двадцятип'яти-метровий басейн, розташований поруч з яблуневим садом. У перспективі проведимо там спортивні змагання плавців, а відвідувачі зможуть із 7.00 до 11.00 користуватися басейном за пільговим тарифом.

– Як гадаєте, чи вдалося вам поєднати риси звичайної людини та креативного менеджера?

– У житті часто бракує коштів і часу. Завдання менеджера – за нетривалий період знайти необхідні ресурси, сполучити їх та отримати позитивний результат із мінімальним залученням людей і якнайменшими витратами. Тож завжди намагаюся розраховувати на свої сили й не зупинятися. Тільки вперед! Сьогодні ми відкриті для всіх і кожного.

Алевтина ПИЛИПЕНКО
Фото Андрія КОЗАЧЕНКА

Ще донедавна кияни нарікали на ВДНГ: мовляв, це совковий комплекс у вигляді паралізованого державного підприємства з мільйонами гривень боргів. Але Максиму Бахматову, генеральному директорові «Експоцентру України», вдалося повернути Національний виставковий комплекс до життя та розправити йому крила. Своїм досвідом він поділився з «Вечіркою».

– Звідки ви родом? Де вчилися, працювали?

– Місцем мого народження 1978 року став Усть-Камчатський Камчатського краю Росії. Мої батьки зі Львова. Мама за професією – хореограф, батько – композитор-диригент. Паралельно з навчанням у школі захоплювався плаванням, велоспортом, бойовим мистецтвом тхеквондо, вивчав англійську мову, ходив до музичної школи. Моя викладачка пророкувала мені світле майбутнє в джазовому відділі консерваторії. Утім, я закінчив Київський міжнародний інститут лінгвістики та права. Маю два дипломи, один – за спеціальністю «Міжнародна економіка», другий – референт-перекладач англійської та арабської мов. У студентські роки грав у КВК. А трудовий шлях

розпочав із компанії UMS – оператора мобільного зв'язку. Працював директором з розвитку бізнесу в агентстві LeoBurnett, менеджером Samsung.

– Та, як відомо, вам і цього стало замало...

– Схоже, що так, бо ж вирішив створити власні телевізійну компанію, кіно й ігрову індустрію – Ledokol Bakhmatov Group. Разом із товаришем Едуардом Зінгером відкрив також українсько-німецьку IT-компанію UkrGermanEnterprise у Франкфурті.

– А ваш псевдонім «Ledokol» звідки?

– 2003 року дорогою додому після репетиції в КВК із другом Іваном Шишманом обговорювали нові проекти. Тоді він мені сказав: «Максime, доки ти сам, як криголам, не покажеш, як краще зробити, нічого в тебе не вийде». Уявімо, у крижаному морі зупинилися кораблі в очікуванні криголама. Саме він має зламати кригу й дати змогу рухатися далі. Аналогічна логіка працює й у нас.

– Торік вам запропонували посаду в.о. генерального директора «Експоцентру». Що спонукало до такого рішення?

– Ставати начальником я не хотів. Усе сталося несподівано, точніше, після того, як до мене

звернулася відома телеведуча з проханням допомогти розв'язати її проблему, пов'язану, зокрема, з неповним використанням можливостей виставкового центру. І я погодився. Саме моя активність сприяла тому, що мені запропонували балотуватися на посаду генерального ди-

ректора. Згодом мені, уже в ролі в.о. генерального директора, було сказано: упорашся – добре, а інакше – до побачення. Упорався. І вже підписав контракт на три роки. Тож разом з Максимом Яковером та Олександром Акименком узялися за реформування колись совкового комплексу, перетворивши його

фактик

Виставку досягнень народного господарства УРСР було відкрито 6 липня 1958 року. Нині вона охоплює 286 гектарів.



КИЇВ
радіо **98 FM**

РАДІОПРОЕКТ
25 РОКІВ
МИ#НЕЗАЛЕЖНІ

ВМИКАЙТЕ НА ПОЧАТКУ КОЖНОЇ ГОДИНИ

Ліцензія Національного Радіо України з логотипом «Радіо» № 1188-м від 12.11.2010 р.

Околиця не хоче бути узбіччям цивілізації

Мешканці вулиці Милославської об'єднуються в ОСН і намагаються вирішувати свої проблеми

Анна РОДІЧКІНА

Простіше було б вести мову про якусь історичну вулицю в центрі міста. На центральних проспектах і в давніх провулках вервечкою вишикувалися пам'ятки й пам'ятники, визначні будинки з іменитими табличками. А тут, на околиці, тільки проблеми визначні.

ЩО ТАКЕ МІСЦЕВИЙ «СНІКЕРС»

На вулиці Милославській Марина мешкає від народження. Відтоді минуло двадцять чотири роки. Дівчина з модним патріотичним манікюром і красивим руським волоссям, майбутній адвокат, розводить руками: «І гадки не маю, чим наша вулиця відрізняється від інших». А й справді будинки, магазини, школа, суши-бар і знову будинки.

Виникла Милославська наприкінці 1980-х років. Щоправда, тоді на будинках зазначалась інша назва – Нова. Теперішнє найменування вулиця дістала лише 1989 року від поселення Милославщина, що до XVI століття існувало на території сучасної Вигурівщини. Зростання кількості мешканців викликає нові потреби, наприклад, інфраструктурні. Кабінет ОСН – «Комітет мікрорайону «Пухівський», до якого разом зі ще трьома троєщинськими вулицями входить і Милославська розташований у приміщенні місцевого ЖЕКу, на Милославській. Керівник ОСН Валерій Олексійович показує у вікно довгобуд.

– Тут мали бути центр дитячої та юнацької творчості й дитяча поліклініка – «Снікерс», два в одному, – зазначає голова ОСН. – Мало бути два, а поки що жодного. Зробили фундамент, розрахований, до речі, і на басейн. На тому й скінчилося. Торік ходили чутки, що з'явився інвестор. Про поліклініку вже не кажуть, а от про дитячий центр заговорили. Спорудили дорогий спортцентр, але ж не кожному він по кишені.

Зате швидкими темпами росте на Милославській, 31 клубний будинок із ознаками самовільного будівництва. За даними містобудівного кадастру Києва, тут, згідно з цільовим призначенням, мав постати підземний паркінг із надбудовою соціально-побутового комплексу й офісних приміщень.

Замість цього тут уже другий рік поспіль продають квартири.

...Про своє дитинство мій гід Марина згадує з посмішкою: чимало будинків ще не звели, навколо вже заселених не було майданчиків і пісочниць.

– Тому найкращою розвагою було полазити у старому депо. Перестрибнув через невисокий паркан – і все. Не розумію, що цікавого було в тому... Сьогодні тут відкрили багато торговельних центрів, є дитячі садочки й подекуди майданчики. Дітворі є де розважатися. Загалом, у нас тихо, спокійно. Для дітей чудово – бачу це, бо маю восьмирічну племінницю. А от що робити, коли вони виростуть?

Це риторичне запитання дівчини привертає увагу до традиційної транспортної проблеми.

ПІВТОРИ ГОДИНИ ДО ЦЕНТРУ

Милославська, що розташована на околиці Троєщини, сполучена з житломасивом кількома тролейбусними, трамвайними й автобусними маршрутами. Їздять маршрутки.

– Маємо кілька перемог! Один маршрут подовжили до наших країв, а торік запустили 114-й автобус. Ми його називаємо туристичним, бо з Милославської через Хрещатик і Поділ прямує аж до залізничного вокзалу. Їде довго, сісти в нього іноді складно – такий заповнений. А ще кілька років тому ми й подумати не могли, що можна сполучити нашу вулицю та Хрещатик, – каже Марина.



Фото Олексія ІВАНОВА



Фото Олексія ІВАНОВА

пряма мова



Валерій ЗАГРАНИЧНИЙ, голова органу самоорганізації населення (ОСН) «Комітет мікрорайону «Пухівський»:

– Нині Милославська розширюється: яскравими, щойно зведеними і свіжофарбованими боксами хизуються новобудови. Завдяки ним у нас майже вдвічі збільшилось населення. У нашому мікрорайоні раніше проживало сім тисяч осіб, а нині – чотирнадцять. Удвічі більше! У міських конкурсах на найкращі проекти серед ОСН ми ще не брали участі. Там перемагають об'єднання переважно з Шевченківського й Печерського районів. Можливо, Троєщина не впевнена в собі. Люди нерідко побоюються упередженості, а нам частіше заважали обставини. Але спробувати треба. Зараз із мешканцями обговорюємо кілька питань, які можуть перерости в повноцінні проекти. Гранти для переможців невеликі, але фінансова підтримка міста не завадить...

– «Бюджетний» транспорт на Милославську не заїжджає, а доїжджає до неї, – уточнює місцева жителька, літня активістка Зоя

Зимбицька. – До зупинки треба ще багато пройти. Можна було б подовжити тролейбусний маршрут, щоб він заїжджав на Милославську. Один наш активіст пропонував це, писав листи, скаржився... І щоразу отримував із «Київпастрансу» відповідь про недоцільність: пасажиропотік невеликий і відстань між автобусними зупинками, за нормами, має бути 400–600 метрів, а тут, мовляв, удвічі менше.

– Узагалі, щоб звідси дістатися центру Києва, потрібно півтори години, – розповідає Марина. – Це якщо без заторів на славнозвісному Московському мосту, де можна дві години простояти.

СВІЙ РАЙОН, ЩО НЕ КАЖІТЬ

Із Мариною ми гуляємо симпатичними двориками між багатоповерхівками. Хоч вони напрочуд малі й компактні, але в кожному є свій гарненький квітничок. Де-не-де на землю падають стиглі абрикоси. Затінок дають молоді

дерева. Усе це зроблено руками місцевих мешканців.

– Ми з донькою самі наносили землю біля свого будинку. Тут же піски, ґрунту немає, – знизує плечима Наталія Скаченко, секретар місцевого ОСН. – Зробили клумбу, насадили квітів. Усе своїм коштом. Маленький онук допомагав землю возити на дитячому самосваліку.

– Тут між під'їздами навіть відбуваються негласні змагання, хто кращий. Такий, знаєте, ландшафтний дизайн, – посміхається Марина.

Жіночі захоплені розповіді про квітники перериває практична чоловіча логіка Валерія Заграничного:

– Тут ніде відпочити. У принципі, і місця-то немає, щоб сквер облаштувати. Цієї весни посадили в мікрорайоні дерева, створили новий квітник. І назву йому дали – «Доброволець».

Валерій Олексійович ще довго й аргументовано розповідає: проекти є, але кошти для їх реалізації ніхто не готовий надати, та й компетенції бракує ОСН. Він згадує про закордонний досвід: там, каже, гроші з місцевого бюджету виділяються під конкретні проекти, ініційовані громадою. Далі поступово переходимо до загальнолюдських стосунків.

– Люди, загалом, тут гарні, – резюмує Зоя Зимбицька. – Я от мешкаю на чотирнадцятому поверсі, але всіх сусідів з першого до останнього знаю. І навіть тих, хто в довколишніх будинках живе. У нас тут трохи по-сільському. Як іду, з усіма вітаюся. Свій район, що не кажіть!

Люди гарні, погоджується Валерій Олексійович, але не дуже активні. Пасивність обумовлена зневірою в можливості змін. Він киває на сусідній дитячий майданчик: щоб його облаштувати, довелося не один чиновницький поріг оббити.

– Ми ж на околиці, розумієте? Природа, чисте повітря – з одного боку, а з іншого... От нас за двадцять років чотири рази грабували, – сумно пояснює адвокат Марина. – Двічі замок відмикали, а раз – через вікно залізли. Ще була одна невдала спроба. Але мама все одно грати на вікна не хоче ставити. Не буду, каже, як у тюрмі жити... І далі вірить: буде ще свято на нашій Милославській!



календар

Архімандрит Лаврентій (Віктор Живчик), благочинний Свято-Михайлівського Золотоверхого монастиря

7 липня – Різдво Пророка, Предтечі та Хрестителя Господнього Іоана

8 липня – преподобномучениці Февронії, діви

9 липня – преподобного Давида Солунського

10 липня – третя неділя після Пятидесятниці. Преподобного Самсона, странноприїмця

11 липня – перенесення мощів мучеників і безсрібників Кира та Іоана

12 липня – славних і всехвальних первоверховних апостолів Петра та Павла

Святі апостоли Петро й Павло дістали назву первоверховних завдяки своїм трудам у справі поширення євангельського благовістя. Апостол Петро спочатку мав єврейське ім'я Симон, але Христос, хвалячи міцну віру апостола, назвав його Кифа (грецькою мовою — Петро, що означає «камінь»). Проповідуючи християнство, апостол Петро прийшов аж до Рима, де був ув'язнений і страчений через розп'яття на хресті вниз головою. Святий Павло, якого через проповідання серед язичників назвали «апостолом народів», навіть не бачив Ісуса Христа в період його земного служіння. Господь явився Павлу під час гонінь християн і зробив його своїм послідовником.

13 липня – собор славних і всехвальних 12 апостолів

Найголовніші заповіді

Якось в Ісуса Христа запитали, які заповіді є найважливішими з-поміж численних приписів, котрих дотримувалися євреї за Законом Старого Завіту. Господь спонукав того, хто спитав, самому назвати їх: любити Бога та любити ближнього. Далі постало питання: кого ж вважати ближнім? Христос як приклад навів притчу про милосердного самарянина, який подбав про потерпілого від нападу розбійників. Господь зауважив, що ближнім слід вважати того, хто потребує нашої участі у своєму житті. Байдикує до людини, котра зазнає нещастя, свідчить і про відсутність любові до Бога, бо Ісус в іншому місці Євангелія твердить, що той, хто каже, що любить Бога, але водночас ненавидить ближнього свого, є обманщиком. Отаким тісним є взаємний зв'язок цих двох найголовніших заповідей.

ДОСТАВНИКИ

Потрібні НЕГАБАРИТНОГО ТОВАРУ

- Енергійні люди
- Освіта і досвід роботи значення не мають
- Уміння користуватися операційними системами Android або Windows

Заробітна плата: від 5000 грн/тиждень

Вахтовий метод роботи 2міс/1міс (Розрахунок Щотижня)

Дзвінки приймаються щоденно з 10:00 до 20:00

(073) 042-86-35; (068) 506-55-29; (095) 149-43-38

Реклама

афіша: що, де, коли

ГАРЯЧІ ПЕРЦІ НА «ОЛІМПІЙСЬКОМУ»



Головний музичний фестиваль України U-Park буде тривати до 8 липня на НСК «Олімпійський». Усі ці нереально спекотні фестивальні дні будуть сповнені потужної музичної енергетики таких монстрів року, як Red Hot Chili Peppers, Muse, The Kills, Nothing But Thieves, The Hardkiss та інших гуртів.

ХУДОЖНИКИ ДОПОМОЖУТЬ ВОЇНАМ

У Музеї історії Києва – благодійна виставка-аукціон, яка передбачає допомогу інвалідам Збройних сил України, учасникам АТО. Презентовано колекційні картини, а також роботи у стилі соц-арт відомих українських митців.

МИСТЕЦТВО, ПЕРЕОСМИСЛЕНЕ У ФОТО

Культурний фотографічний центр PhotoCULT запрошує на виставку «Апропріація», яка відкри-

НХМУ ПОКАЖЕ ІКОНИ З ВЛАСНОЇ КОЛЕКЦІЇ

«Український іконопис у збірці НХМУ» – тематична екскурсія, що відбудеться у Національному художньому музеї України 9 липня о 15.00. Її відвідувачі зможуть побачити одну з найкращих музейних колекцій ікон в Україні.

СТУДЕНТСЬКА МОЛОДЬ УКРАЇНИ ТА АМЕРИКИ ПІДГОТУВАЛА СПІЛЬНУ ВИСТАВКУ



У креативному просторі IZONE (вул. Набережно-Лугова, 8) розпочалася виставка арт-студентів з України та США «Brighter Worlds – Confronting Violence Through Youth-oriented Media». Конкурсний добір робіт студентів віком від 16 до 18 років тривав до лютого 2016-го, при цьому перевага віддавалася молоді, яка найбільше зазнала негативного впливу від конфлікту на сході України та анексії Криму, а також американським підліткам зі штату Род-Айленд, котрі найгостріше відчувають на собі соціальні негаразди.

СЕВАСТОПОЛЬСЬКИЙ БЕРЕГ У КИЄВІ

8 липня о 19.00 у муніципальній галереї «Лавра» відкриється виставка «Берег. Безсоння» севастопольської художниці Аліни Федотової. У живописі, відео-арті й аудіо-інсталяції вона передасть спогади про море.

ВЕЛОПАРАД ДЛЯ ДІВЧАТ



9 липня о 16.00 біля будівлі Національного академічного театру опери й балету України імені Тараса Шевченка стартує вело-свято «Наближаю Амстердам». Для участі в пробігу від дівчат нічого складного не вимагається: треба просто сісти на велосипед і проїхатися маршрутом, прокладеним від оперного театру до Труханового острова. На фініші на всіх чекають подарунки, дискотека та розважальна програма.

театри

13 липня о 20.00 у «Кінопанорамі» відбудеться резонансний шоу одного актора «Дикун Forever, або Кілька слів на захист печерної людини». Це найбільш довгограючий моноспектакль за всю історію Бродвею. П'єса перекладена 35 мовами, з успіхом виконується в понад 45 країнах світу. «Дикун Forever» – це суміш стендап-комедії, лекції та сеансу психотерапії. По суті, це відчайдушний, щирий і веселий монолог одного актора про стосунки між чоловіком і жінкою, самовираження та взаємодію між ними. Роль київського Дикуну грає український артист театру й кіно Дмитро Суржиков.

КИЇВСЬКИЙ МУНІЦИПАЛЬНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ЛЯЛЬОК

9 липня об 11.00. «Гусеня» Н. Гернет, переклад – І. Федірка. Інтерактивна казка. Вік: 3+. Тривалість: 45 хв.

10 липня об 11.00. «Ще раз про Червону Шапочку» С. Коган, С. Єфремов. Вистава-гра. Вік: 3+. Тривалість: 45 хв.

13 липня об 11.00. «Котик і Півник» Г. Усач, С. Єфремов. За українськими народними казками. Вік: 3+. Тривалість: 45 хв.

Київський Куховаріус

Ведучий рубрики Олег СМАЛЬ

Наш китайський абрикос



Абрикос, як і його близький родич персик, прийшов до нас відносно недавно – років з чотирьох тому. Спершу з Китаю в Іран, а потім помаленьку і в українські сади.

Існує чудовий молдавський рецепт абрикосового варення. Трохи трудомісткий, але вкладена праця того варта.

Міцні, неперезрілі абрикоси миємо, надрізаємо з одного боку, дістаємо кісточки, розколюємо їх, дістаємо зерна, вкладаємо назад в абрикос, з'єднуємо половинки. Страшилка про синильну кислоту в ядрах абрикосів дещо перебільшена: багато народів трошать ці зерна так само, як наші футбольні фанати – соняшникове насіння. Тим паче в процесі варіння амігдалін, джерело кислоти, руйнується. У киплячий сироп кладемо абрикоси, гасимо вогонь, залишаємо на чотири години. Співвідношення: на 1 кг абрикосів 4 склянки цукру та дві склянки води. Варимо варення у класичний спосіб, без поспіху, бажано в чотири прийоми, періодично помішуючи та знімаючи піну. Варення вважається готовим,

якщо плоди стали прозорими й не впливають на поверхню. Охолоджене варення розкладаємо в скляні банки, закриваємо целофаном чи пергаментним папером, затягуємо гумовими кільцями. Зберігаємо в сухому, прохолодному місці.

Варення може зачекати до зими. А от молочно-абрикосовий напій скуштуймо хоч зараз. 0,5 кг абрикосів без кісточок заливаємо холодною водою, варимо, аж доки стануть м'якими. Знімаємо з вогню, протираємо крізь сито, всипаємо 1/3 склянки цукру, залишаємо на одну годину. Склянку молока доводимо до кипіння, охолоджуємо, додаємо склянку 10% вершків, вливаємо в протерті абрикоси. Додаємо 40-60 г дрібно наcolato льоду. Ставимо в холодильник. Смакує дуже охолодженим, можна з бісквітом.

гороскоп | 11 – 17 липня

ОВНИ

реставрація шлюбних взаємин потребує першочергових зусиль. Тож коли ви сумлінно виконуєте роль взірцевого сім'янина, оберігаєте домашнє гніздо, вам усе вдасться на славу, життєдайних сил прибуде.

ТЕЛЬЦІ

фортуна до вас прихильна, але не розслабляйтеся. Кризовий меч вдарить по службовій сфері, показавши брак професійних знань і ділову безграмотність.

БЛИЗНЯТА

палають надзвичайною жагою до життя, хочуть отримати все і одразу. Та зась! Не ставте воза ненаситних бажань попереду коней любові.

РАКИ

здатні гори перевернути, вчасно упіймавши щасливий збіг обставин. Публіка від вас у захваті, симпатизує, поклоняється.

ЛЕВИ

минуле сигналізує про «завислі» з різних причин проблеми, які слід терміново вирішувати. І насамперед не свої, а чужі.

ДІВИ

будуть жадані та кохані, зніматимуть вершки успіху та популярності в соціумі, завойовуватимуть прихильність і любов друзів доброчинністю. Розщедрюйтеся заради інших, не збіднієте.

ТЕРЕЗИ

у професійній сфері зірковий час. Кадрових

змін не бійтеся, вони на користь. Навіть зміна спеціалізації позитивно вплине на майбутнє.

СКОРПІОНИ

борються за справедливість, якщо налаштовані піаритися, хвалитися талантами, здобутками. Однак це може роздраконити таємних ворогів.

СТРІЛЬЦІ

ви ком-фортно вместилися на посадовому троні, маєте привілеї у високих чинів (на відміну від інших) і прагнете не лише командувати, але й матеріально збагачуватися за рахунок посадових повноважень та дружніх зв'язків.

КОЗЕРОГИ

крокують в ногу зі шлюбними супутниками, гармонійно співпрацюєте на трудових теренах з діловими компаньйонами, дотримуючись юридичних та духовних законів, і все в житті буде гаразд.

ВОДОЛІЇ

трудяться на радість усім, заробляйте кар'єрні бонуси і не ображайтеся, коли миттєвої віддачі немає. Згодом все повернеться сторицею.

РИБИ

над вами пурхають любовні янголи, тож кохайтесь, віддайте своє серце в полон благовірним, нехай вас «приватизують» і насолоджуються перемогою. Разом у гармонійному союзі ви непохитна сила і здатні творити у великих масштабах.

Астролог Любов ШЕХМАТОВА

Будьте сильні та здорові, як Юрій Чиж!

Дещо про чемпіонські уроки на лоні природи



Марія Савченко та Юрій Чиж

Олександр ПИРЛИК

Чудовий подарунок отримали вихованці третьої зміни дитячого табору «Єврокемп» – до них завітали ушлявлений чемпіон з фехтування Юрій Чиж та Марія Савченко. Гості розповіли дітям про користь здорового способу життя, а також навели кілька цікавих фактів із біографії Героя України Надії Савченко.

З початком літніх канікул учасники соціальної ініціативи «Чемпіонський урок киянина» навіть і не думають відпочивати, адже в літніх таборах їх чекають ті, для кого власне і були створені ці зустрічі, – діти. Одним з таких таборів був «Єврокемп», організований за підтримки Київського міського голови Віталія Кличка на території «Межигір'я». Особливість табору в тому, що більшість вихованців у ньому – діти, батьки яких боронять нашу країну та перебувають у зоні проведення АТО.

Цього разу близько 60 вихованців стали учасниками інтерактив-

ного уроку, де спочатку слухали розповідь Юрія Чиж, а потім самі розповідали про своє ставлення до здорового способу життя.

Не менш захопливими для дітей стали розповіді Марії Савченко про свою доньку Надію. Школярі й незчулися, як закінчився урок, і ще довго ставили запитання лекторам. «Я дізнався, що аби втілити свою дитячу мрію стати пілотом, Надія Савченко вступала до відповідного вишу аж тричі, та щоразу їй відмовляли, бо вона дівчина. До того ж їй довелося служити в армії. Однак вона не здалася і таки стала пілотом. Можливо, це дивно, що жінка є прикладом справжньої мужності», – поділився враженнями восьмикласник Андрій. «А мені сподобалась історія Юрія Чиж про те, як тренував короля Йорданії, та про улюбленого співака мого тата Володимира Висоцького», – додала учениця 181-ї спеціалізованої школи Марія.

Після проведення «Чемпіонського уроку киянина» – екскурсія територією «Межигір'я». Разом з дітьми Юрій Чиж та Марія Савченко погодували павичів, страусів, оленів, кіз та форель. До речі, ви-

фотоконкурс «Вечірки» • «Київ – європейське місто»



Фото Валентина СОЛОДОВНИКА

Триває фотоконкурс «Вечірки». Компетентне журі, до складу якого увійдуть визнані фотомайстри, журналісти, представники громадськості, визначить найкращі знімки. Гран-прі конкурсу: одна тисяча гривень. Передбачені також заохочувальні премії. Найкращі роботи будуть відібрані для фотовиставки в центрі столиці.

Просимо надсилати світлини в електронному форматі на адресу редакції: vk1906@ukr.net. У листі обов'язково повідомте (для редакції, в газеті не публікується) номер свого телефону.

над чим працюєте

Задум Миколайчука отримав друге життя

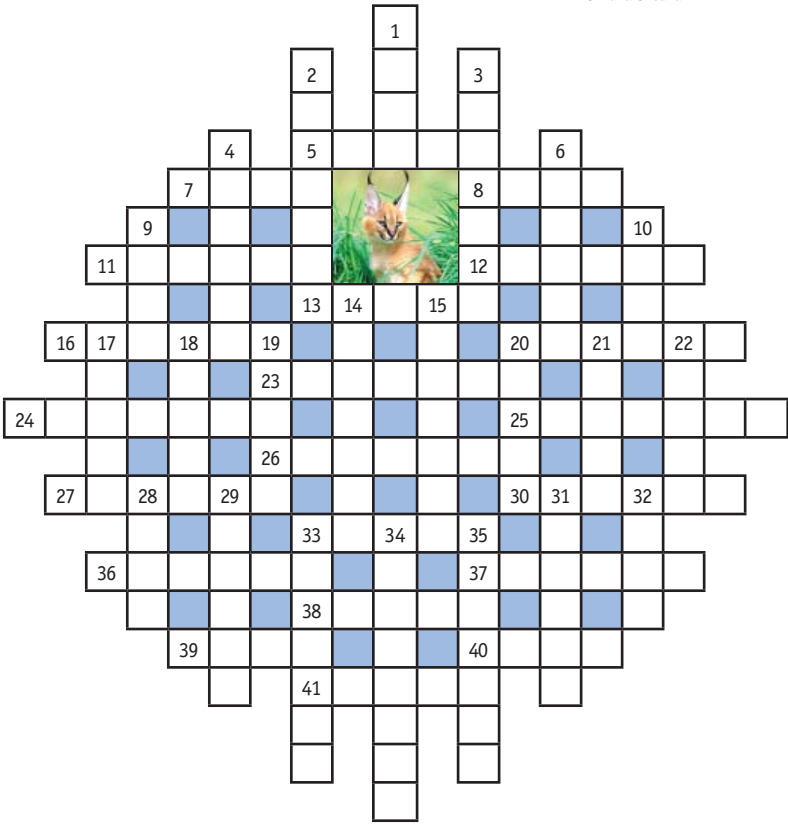
Марія КАТАЄВА

На цьогорічний «Коронації слова» спеціальний приз отримав сценарій «Тисяча стовпів вітру» Юрія Гармаша. З актором і режисером Іваном Миколайчуком, 75-річчя з дня народження якого ми нещодавно відзначили, пан Юрій працював над двома фільмами – «Вавилон ХХ» і «Така тепла, така пізня осінь». Під час зйомок «...Осені» Іван Миколайчук ділився задумом нового фільму, але не встиг його записати.

– Уявляєте, минуло 33 роки. Я весь цей час носив розповіді Івана у своїй пам'яті та якось відчув, що просто не можу їх не записати, – пригадує Юрій Гармаш. – Звісно, це історії Івана, які

передані мною, з моїми фантазіями. Щось на кшталт картини Фелліні «Амаркорд». Іван у цьому фільмі мав бути лише в одному кадрі, на початку, коли трирічним хлопчиком біжить каштановою алеєю до божевільні. А там віденські співаки, які потрапили до неї під час війни, виходили ранком до колючого дроту і співали арії з опер. Фільм складається з новел, які об'єднані одним селом, але події відбуваються в різні часи. Місце дії – рідне село Івана, Чорторія на Буковині. Там переплітається все – драма, комедія, трагедія, історичний нарис. За жанром я його називаю фільм-кентавр, хочу знайти форму, не схожу ні на що. Хочу бути оператором картини. Однак усе залежить від режисера, якого ще шукаю.

Склала Оксана БАРКІНА



По горизонталі: 5. Задум, бажання зробити що-небудь 7. Те, що взяте в позику 8. Просвітчає в'язання 11. Ресторан з розважальною програмою 12. Частина світильника 13. Внутрішній зміст, суть 16. Деспотичний адміністратор-самодур 20. Заповідник, у якому дозволяють полювати 23. Смажені шматочки корейки 24. Полководець 25. Ділить Землю на Північну і Південну півкулі 26. Порода верхових коней (східн.) 27. Бог підземного царства (єгип. міф.) 30. Ранкова зоря (міф.) 33. Оголошення про виставу 36. Титул єгипетських царів 37. Мистецтво декоративної косметики 38. У стар. греків народні збори вільних громадян 39. Едіт..., знаменита французька співачка й акторка 40. Чин, звання 41. норми поведінки, моралі. **По вертикалі:** 1. Чарівливість 2. З'їзд міжнародного значення 3. Хижак роду котів

(фото) 4. Твір з кількох контрастних частин (муз.) 6. Сушені без кісточок абрикоси 9. Реальність, дійсна подія 10. Хижа промислова риба 14. Дерев'яний стрижень, яким розтирають у макітрі мак 15. Цар держави Ізраїль, книга «Пісні Пісень» (Біблія) 17. Куц з кисло-солодкими їстівними ягодами 18. Промовець 19. Крилатий кінь (міф.) 20. Нагріте сонцем повітря 21. Протекція впливової особи 22. Обертова частина генератора або двигуна 28. Наставник мусульманських монахів 29. Держава на півдні Європи 31. Морський воїн давньої Скандинавії 32. Вироби, якими покривають тіло 33. Відлучення від церкви, прокляття 34. Партії, групи, які виступають проти правлячої партії 35. Коштовний яскраво-зелений камінь.

пмт Кирилівка, Коса Пересип

АЗОВСЬКЕ МОРЕ

БАЗА ВІДПОЧИНКУ

"ЛАЗУРНІ ДАЛІ"

ЗАПРОШУЄ НА ВІДПОЧИНОК ДОРΟΣЛИХ ТА ДІТЕЙ

lazurnie-dali.com.ua

ПЕРША БЕРЕГОВА ЛІНІЯ

ПРИЄМНІ ЦІНИ

067 614 60 80, 050 486 09 04, 050 656 63 98, 098 533 91 83, 061 316 98 48

Постановка весільного танцю за 3 заняття!

Акція для молодят!

Ми допоможемо Вам за короткий час вивчити рухи для Вашого найголовнішого танцю у житті

Адреса: м. Київ, просп. Леся Курбаса, 76; тел. (066) 147-61-03; (063)-679-81-00; www.svadba.lunadance.com.ua

Кілька занять із нашими висококваліфікованими хореографами зроблять Ваш перший танець по-справжньому особливим і неповторним. Найкращий подарунок парі – подарунковий сертифікат на постановку весільного танцю!

Що носили київські модниці 50 років тому

Марія КАТАЄВА

Чи знаєте ви, що у повоєнний час довжина суконь скоротилася, в 1950-х у моду увійшов силует «пісочний годинник» з акцентом на талії, а іконами стилю були Клара Лучко та Людмила Гурченко.

У столичному бізнес-центрі «Леонардо» до 15 липня відкрита експозиція «Образ часу: українська мода 1940–1990-х років».

– У перспективі ми хочемо створити музей української моди, а ця презентація говорить про те, що тема потрібна, важлива. І є даниною шани тим дизайнерам, які в роки розвалу піднімали культуру і моду, – розповіла «Вечірці» ініціатор проекту Галина Уваркіна, яка працювала в будинках моделей з 1958 року. – Ми хочемо показати, що українська мода існувала і до 90-х років. На жаль, архівів збереглося мало. Тож експонати збирали по людях, дещо реконструювали. Ми намагалися продемонструвати тенденції кожного десятиріччя. А ще – як сприймали українську моду за кордоном...

На стендах – зразки одягу і взуття, капелюшки, сумки, парасольки, рукавички, які носили у певний період, а ще розповіді про тодішні модні тренди, на які впливали політичні, соціальні та культурні чинники. Скажімо, у 1970-х з'явилася можливість для



Відвідувачі експозиції мають змогу роздивитися вбрання, що було популярним у 1940-90-х роках

самовираження, бо модним вважалося все, а у 1980-х на стилістиці вбрання позначилися Олімпіада і бум спорту.

Поринути у вінтажну атмосферу допомагають і побутові предмети з Державного політехнічного музею при НТУУ «КПІ»: фотоапарати, праски, швейні машинки, парфуми «Пікова дама», «Червоний мак», «Єгипетські». Є тут і журнали «Мода», «В'язання», з яких тодішні жінки черпали ідеї для свого гардеробу. А по телевізору показують кінохроніку, як розроблялися і демонструвалися моделі одягу.

Найстаріший будинок моделей одягу було створено у Києві 1944 року. В повоєнні роки люди потребували відродження через красу і силу духу.

– Все розпочалося з невеличкої майстерні. Київський будинок моделей одягу зібрав кращих фахівців – дизайнерів, конструкторів, кравців. Розташовувався він спочатку на першому поверсі приміщення сучасного «Нафтогазу», що на розі вулиць Хмельницького і Пушкінської, і лише в 1980-х переїхав на Рогнідинську, – розповідає Тетяна Бобченко, яка працювала мисте-

цтвознавцем у Київському будинку моделей одягу. – Там була зала для показів на 200 місць, вишукано декорована, з подіумом, дзеркалами і розкішними меблями. Тричі на тиждень відбувалися дефіле – під музику і з коментарями спеціаліста, на які потрапити могли усі охочі, купивши квиток за годину до сеансу. На цьому знайомство з модою не закінчувалося – там же містилася виставкова зала, де на манекенах демонструвалася нова колекція. А також продавалися ескізи моделей та викрійки різних розмірів одягу. Протягом

до теми

Олена ЯСИНСЬКА, професійна модель. Розпочала кар'єру 1978 року в Київському будинку моделей. 10 років демонструвала розробки українських дизайнерів за кордоном:

– Раніше були інші стандарти, цінувалися харизматичні моделі, які мали свої особливості. Потім образи стали не такими яскравими, щоб дизайнерам було простіше використовувати модель для різних показів: і для романтичних, і для експресивних. У нас було багато репетицій, і могло бути до трьох показів на день. Створювалися театралізовані шоу – з підбраною музикою і сценографією. Модель знала, на який такт вона виходитиме, який рух робитиме – вивірявся кожен крок. Працювали поодинокі, парами, робили групові постановки з елементами шоу і танцю, щоб глядачам було цікаво. В інших країнах нас сприймали з цікавістю, спершу запитували, з Італії ми чи з Франції. Ми відповідали, що з України.

року випускалися близько 1500 моделей, з них – до 300 виставкових, а інші розроблялися для українських швейних фабрик, де вони тиражувалися. 200–300 одиниць шилися на дослідному виробництві й продавалися у фірмовому магазині.

Будинок моделей одягу мав власну школу манекенниць. І влаштовував багато виїзних показів – в інститутах, на підприємствах, у санаторіях. З 1960-х років будинок моделей одягу був учасником міжнародних престижних виставок, навіть за часів «залізної завіси» виїжджав до Європи, Америки, Мексики, Аргентини.

ви ще не бачили

Лише в українській анімації – триокий равлик і трипільська культура

Марія КАТАЄВА

Восени у кінопрокат виходить довгоочікуваний український анімаційний фільм «Микита Кожум'яка». Він розкаже про 12-річного сина Кирила Кожум'яки, якому також потрібно перемогти Змія і врятувати світ. Українською героїв озвучували Василь Вірастюк, Сергій Сивохо, Віктор Андрієнко та Руслана Писанка.

Шлях нового українського героя до глядача був тривалим – стрічка перемогла ще на першому пітчінгу (з англійської – коротке словесне (іноді візуальне) представлення

ідеї кінофільму) Держкіно 2011 року. Загальний бюджет становив чотири мільйони доларів, із них чотири мільйони гривень надала держава. «Микита Кожум'яка» позиціонується як перша українська анімація у 3D.

– Насправді ми використовували не 3D-технологію, а комп'ютерну графіку. Глядачі дивитимуться стрічку без окулярів, – пояснює продюсер Дмитро Білінський. – Кожна текстура, персонаж – усе малювалося руками на комп'ютері. Загалом над фільмом працювала команда з понад 100 людей.

Чарівний світ, у якому маленький хлопчик силою характеру перемагає підступного Змія, створював режи-

сер Манук Депоян («Пригоди бравого вояка Швейка», «Халабудка»).

– Я присєднався до проекту 2015 року. Переді мною стояло завдання – завершити фільм. Але зробив усе заново: персонажів, дизайн, сценарій. У якості основної стилістики ми використовували трипільську культуру – вона простежується в будиночках, убранні героїв. Вийшов добрий, веселий, а найголовніше – цікавий фільм.

Глядачі побачать триоких равликів, на яких катаються герої, а також кумедного кажанчика, якого з лише йому притаманним гумором озвучував Віктор Андрієнко.

– Це невдалий учень чаклунки. Він тільки навчився говорити, має лише два зуби, тому дивно розмовляє. Дуже хоче стати великим чаклуном,



але не виходить. Власне, через нього все і почалося. Наприкінці фільму Микита стає героєм, а кажанчик навчився чаклувати, вони рятують одне одному життя і стають справжніми друзями. Найголовніше, що у нас з'являються власні герої, на яких можуть рівнятися діти, – розповів він.

Найсильніша людина у фільмі – Кирило Кожум'яка – говорить голосом Василя Вірастюка, злу чаклунку

озвучувала Руслана Писанка, а Змія-дракона – Сергій Сивохо.

Паралельно з українським озвучуванням стрічку дублювали і англійською, долучивши до справи американських акторів. Уже відомо, що «Микиту Кожум'яку», але під назвою «Прокляття дракона», побачать у 15 країнах світу, зокрема в Англії, Китаї, Японії, Південній Кореї, Польщі, Болгарії, Туреччині.